

HIVERN 2023

Especial 25 anys

Parlem de...

**BENVINGUT RUTLLAN I CAROL,
UN SOCIALISTA NATURAL DE VIDRERES**

Parlem amb

CARLES SAIS

Pàgines centrals

ESPECIAL NÚMERO 100

100

El Rec Clar 100

Revista de Vidreres

☎ Telèfons d'interès

Emergències

Centre d'emergència de Catalunya	112
Informació ciutadana	012
Mossos d'Esquadra	112
Bombers	112

Ajuntament

Oficines municipals	972.850.025
Fax oficines municipals	972.850.050
Polícia Local	972.850.000
	670.067.740
Assistent social	972.850.170
Llar de jubilats	972.850.907
Jutjat de Pau	972.058.780
Biblioteca Joan Rigau	972.851.285
Centre cívic Francesc Llobet	972.850.067
Piscina municipal	972.850.027
Pavelló municipal	972.058.752
Deixalleria	637.759.060

Ensenyament

Llar d'infants Sant Iscle	972.850.917
Llar d'infants El Sorrer	646.571.809
Col·legi Sant Iscle	972.850.103
Preescolar Sant Iscle	972.850.836
Col·legi Salvador Espriu	972.850.808
IES	972.850.711

Sanitat

CAP (Centre d'Assistència Primària)	972.850.156
Farmàcia Vilardell	972.875.009
Farmàcia Biraud	972.875.666
Farmàcia Moré	972.850.575
Farmàcia Eduard Rico	972.851.515

🕒 Horaris de serveis

Oficines municipal

De dilluns a divendres, de 8 a 14 h

Biblioteca municipal

Matins de dimarts a divendres de 9.30 a 13.30 h i tardes de dilluns a divendres de 16 a 20 h.
Dissabtes de 10 a 13 h

Serveis tècnics

Arquitecte municipal: Josep Ruhí i Serra, Dilluns i Dimecres de 10h a 14h i Divendres de 12h a 14h.

Arquitecte tècnic: Jordi Llinàs i Joana, de Dilluns a Divendres de 9h a 14h.

Tècnica Medi Ambient: Caterina Moret Falgàs, Dilluns, Dimarts i Dimecres de 9h a 14h.

Servei d'Enginyeria: Dijous alternatius de 9h a 14h.

Serveis Socials

De dilluns a divendres de 9 a 14 h

Consell Comarcal

Oficines	972.842.161
Fax oficines	972.840.804
Recaptació	972.840.178
Recaptació (oficines Vidreres)	972.851.094
Protectora animals (Tossa de Mar)	972.342.030

Transports

SAGALÉS	902.130.014
TEISA	972.260.196
SARFA	972.850.157
Taxi Rafael Vico	972.851.139
	609.316.932
RENFE	902.240.202

Altres serveis

Funerària (24 h) - La Selva de germans Blanquera i Albarracín	972.850.663/699.460.133
Rectoria	972.165.272
ENHER (avaries)	900.770.077
Comissaria Sta. Coloma de Farners ..	972.181.675
	Fax .. 972.842.201
Bombers Maçanet Selva	972.858.828
Veterinari	972.850.114 / 972.858.785
Correus i telègrafs	972.851.133
Oficina de treball de Salt	972.942.950
	Fax .. 972.942.953
Notaria Vidreres	972.875.957 / 72.875.958
	Fax .. 972.875.959

a/e... notariavidreres@notariasilviamartinez.com

Jutjat de Pau

Dilluns i dimecres de 9 a 14 h

Deixalleria

Dimarts i dijous de 9-13 i de 15-18 h. Dimecres i divendres de 8-15 h. Dissabtes de 9-14 h

Recollida de voluminosos

Dimarts: Voluminosos (trastos)
Divendres: Esporga (restes vegetals)
Germans Alum: 937653151 - 615392146

Regidories

Regidor d'Hisenda, Recursos Humans i Governació: Jordi Camps Vicente

Regidora de Benestar Social, Esports i Habitatge: Margarita Solé Ferrer

Regidor d'Urbanisme, Sostenibilitat Mediambiental i Energètica:
Enric Gual Viñas

Regidor d'Ensenyament, Cultura i Fires, Serveis i Festes:

Francesc Baltrons Lloveras

Normes per a les col·laboracions

Tothom que vulgui pot enviar la seva col·laboració a la revista, sempre que l'article en qüestió no superi els 3.300 caràcters, inclosos els espais, el que representa unes 40 línies a cos 12, a El Rec Clar, c/Girona, 3, 17411 Vidreres, o a elrecclar@gmail.com. Una altra norma és que els articles han d'estar signats amb el nom i els cognoms de l'autor i un telèfon o adreça de contacte. En el cas d'entitats o associacions legalment constituïdes poden signar amb la seva denominació oficial. Els articles poden acompanyar-se de fotografies i, en aquest cas, el Consell de Redacció es reserva el dret de publicar-les o no en funció de l'espai disponible. El Consell de Redacció no s'identifica necessàriament amb els articles que apareixen firmats.

🏪 Farmàcies de guàrdia

Farmàcia Biraud, 972 87 56 66

Febrer: 26, 28

Març: 1, 2, 3, 4, 5, 6

Abril: 9, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17

Farmàcia Eduard Rico, 972 85 15 15

Febrer: 5

Març: 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 19

Abril: 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 30

Farmàcia Moré, 972 85 05 75

Febrer: 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13

Març: 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27

Farmàcia Vilardell, 972 87 50 09

Febrer: 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20

Març: 28, 29, 30, 31

Abril: 1, 2, 3

Farmàcia Altimir, 972 85 33 03

Febrer: 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27

Abril: 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10

Farmàcia Auladell, 972 16 83 26

Febrer: 1, 2, 3, 4, 5, 6

Març: 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20

Abril: 25, 26, 27, 28, 29, 30

Regidora de Sanitat i Igualtat:

Eva Madrenys Biarnés

Regidor de Cooperació Ciutadana, Turisme i Joventut: Gerard Morgado Mateu

Regidor de Sostenibilitat Medi Natural:

Pere Raset i Miquela

Regidor de Reactivació Econòmica, Joventut i Barris i Urbanitzacions:

Lluís Galobart Vilamitjana

sumari

Centenari

SERVEIS	02
EDITORIAL	03
PARLEM DE...	04
PARLEM AMB	06
ACTUALITAT	09
RECOMANACIONS LITERÀRIES	21
ANEM A ESTUDI	22
ESPORTS	25
EL REC CLAR PEL MÓN	29
ENTRETENIMENTS	30
FEM UNA QUEIXALADA	31
CURAR-SE EN SALUT	32
FENÒMENS METEOROLÒGICS	34
PÀGINES CENTRALS	36
MEDI AMBIENT	46
PÍNDOLAS DE PSICOLOGIA	50
OPINIÓ	52
VIATGE	54

CRÈDITS

Edita: Ajuntament de Vidreres

Consell de Redacció: Joan Martí, Helena Xirgu, Francesc Aldrich, Josep Caimel, David Amores, Agnès Oliver, Francesc Navarro, Helena Batlle.

Col·laboradors: Josep Formiga, Àngel Teixidor, Josep Borrell, Assumpció Moré, Júlia Vilardell, Narcís Gascons, Arnau Call, Joaquim Bayé, Damien Biraud, Eduard Rico, Arià Bayé, Edu Achón.

Impressió: Impremta Pagès

Producció, coordinació periodística, disseny i maquetació i correcció lingüística:

Aida Fuentes
Francesc Ruhí
Gerard Vilaplana

Dipòsit legal . GI-235-98

Amb aquesta edició, *El Rec Clar* assoleix una xifra rodona: el número 100. Es tracta d'una història de vint-i-cinc anys que arrenca el mes de març del 1998 i que mereix una bona celebració per tot el que acumula aquesta trajectòria i la vida que hi ha al darrere o des-sota –com les arrels d'un arbre–, perquè aquesta és la primera constatació: *El Rec Clar* demostra la voluntat continuada d'un grup de persones, que ha anat variant amb el temps, però que sempre ha tingut i té continuïtat, gràcies a un testimoni de compromís que es va passant entre gent del poble, la qual hi posa el seu esforç i coneixement per oferir un producte local a la resta dels habitants de Vidreres, i a altres lectors que hi pugui haver.

Amb motiu d'aquesta celebració, en aquestes pàgines trobareu una sèrie de continguts especials, i com a element visual destacat, presentem un pòster amb totes les portades de la publicació. Sens dubte, aquesta imatge atractiva composta d'un recull tan variat, es podria interpretar com si fos un mosaic de la vida de Vidreres, de la qual *El Rec Clar* vol deixar constància. Aquesta consideració és un altre aspecte que defineix la nostra revista, ja que significa una mirada propera al batec vidrerenc en els seus múltiples vessants; una mirada amb voluntat d'aprofundir el coneixement com a col·lectivitat establerta en aquest indret de Catalunya. Una mirada, però, que no està exempta de voler interpretar o descriure pinzellades de la vida en esferes molt més generals, siguin per motiu d'àmbits que ens puguin acabar afectant, com el medi ambient o la tecnologia, o sigui per raó de la simple curiositat, per exemple, noves geografies o qüestions que puguin resultar interessants...

Alhora, la nostra publicació és un aparador. De fet, una reivindicació. De les nostres particularitats i de voler mostrar-ho amb orgull (de fet, com qualsevol publicació) a lectors previstos i a una audiència no previsible. La reafirmació que parlar d'un mateix sempre implica ve donada per una identitat a la qual no es vol renunciar per ser presents al món; diríem que en la mateixa línia que els catalans ens sentim col·lectiu individual per ser part del món, i així més enriquit gràcies a la diversitat.

I finalment, *El Rec Clar* també és fruit de les capacitats dels responsables i col·laboradors que s'hi han anat succeint, o sigui amb les virtuts que hem anat descrivint, però això no ens fa obviar les mancances que s'hi puguin detectar, perquè en qualsevol cas, tota obra humana sempre és perfectible i des de l'actual Consell de Redacció en som plenament conscients. Desitgem i esperem que entre tots, també els lectors que ens vulguin fer aportacions crítiques, puguem continuar avançant i millorant en una publicació que té tot el seu sentit en aquestes reflexions motivades pel seu primer centenari. I que sigui per molts més anys amb les transformacions necessàries.

El Consell de Redacció

+ REC CLAR

Descarrega't aquí la versió interactiva del **Rec Clar!** Amb continguts extres i més info!

Benvingut Rutllant i Carol, un socialista natural de Vidreres

A la ciutat de Melilla s'han fet pocs actes en memòria dels represaliats durant la Guerra Civil, un dels quals fou el vidrerenc Benvingut Rutllant i Carol (Vidreres, 1875–Melilla, 1936). Gràcies a la informació i documentació facilitada pel seu besnet, Bienvenido Martínez Baena, net de Carola Rutllant i Bassets, s'ha pogut fer una biografia d'aquest vidrerenc, que s'ha complementat amb altres fonts i bibliografia.

Benvingut Rutllant i Carol va néixer a Vidreres el 1875, fou el segon fill de Joan Rutllant i Barris, taper natural de Vidreres, i de Cristina Carol i Reiné procedent de Lloret de Mar. Els avis paterns eren Gerard Rutllant i Sicarts, originari de Calonge, i Rosa Maria Barris i Iglesias, de Fonolleses, veïns de Vidreres. Els avis materns foren Llorenç Carol, nat a la Barceloneta (Barcelona) i Cristina Reiné de Lloret, veïns de Lloret de Mar.¹

El matrimoni Rutllant i Carol vivia el 1885 amb els seus sis fills en una casa situada al carrer Arrabal (actualment Jaume Ferrer) número 3, propietat de Miguel Rebutent.² El 1889 el matrimoni i cinc fills residien al carrer Nou.³ El 1920 hi continuà habitant el matrimoni, però sense cap fill.⁴

El 1902, Benvingut Rutllant, que vivia a Sant Feliu de Guíxols, es va casar a l'església de Santa Susanna del Mercadal de Girona amb Vicenta Bassets i Altabàs, natural i veïna de Llagostera i filla dels difunts Pere Bassets i Codolar, i Felícia Altabàs i Bager.⁵ A Llagostera van tenir cinc fills: Aureli, Assumpció, Carola, Amèlia i Elena. Va treballar en el negoci de taps de suro de la família Bassets a Llagostera. Un germanastre de la seva dona, Constantí Bassets i Altabàs, va tenir una fàbrica de taps de suro, primer a Llagostera i després al carrer Orient de Vidreres, que un cop mort el 1910 dirigí la seva vídua i que funcionà entre el 1893 i el 1928.⁶

El 1910 va marxar a Melilla a cobrar la venda d'uns taps, però fou una estafa. A la part de la Melilla vella va muntar una cantina i va poder anar a buscar la seva dona i fills a Llagostera. La família van anar a viure a Melilla, on van adquirir el quiosc La Peña, que era un lloc de confluència de persones d'esquerres de la ciutat i és possible que fos el començament de les seves activitats polítiques. Posteriorment, al carrer Exèrcit Espanyol, número 5, es va construir un nou edifici i adquirí un local comercial, on muntà un bar restaurant que s'anomenà El Paralelo, que també funcionava com a dipòsit de taps de suro. Habilitava alguns dies el local per donar menjar gratuïtament a treballadors a l'atur i amb necessitats. En aquesta ciutat va néixer el fill petit del matrimoni, Joan Rutllant i Bassets.

Políticament, Benvingut va estar vinculat sempre al socialisme. Des de l'arribada a Melilla fins al 1917 formà part del petit nucli de persones que van començar les activitats per poder crear l'Associació Socialista de Melilla, que finalment es va constituir el 1918. Després sol·licitaren l'ingrés al PSOE (Partit Socialista Obrer Espanyol), un desig que aconseguiren el gener del 1919. Les dificultats que tenia aquest grup per accedir i denunciar des de la premsa local les arbitriats comeses contra els treballadors, el portà quasi a convertir-se en el corresponsal d'El Socialista, periòdic editat pel PSOE, on va escriure sovint.

Benvingut Rutllant i Carol. (procedència Bienvenido Martínez Baena)

Va mantenir correspondència amb Pablo Iglesias, fundador del PSOE, de la qual es conserva una carta.

Va pertànyer, almenys entre el 1931 i el 1935, a la lògia maçònica melillenca que s'anomenava 14 d'Abril; el seu grau era de mestre de banquets i tenia el sobrenom de Tosloi dins la lògia. La tasca principal era ajudar les famílies treballadores més necessitades.

La ciutat de Melilla el 1497 va passar a pertànyer a la corona de Castella i estava dirigida per governadors fins al 1912. El 1912 Espanya i França arriben a un acord per repartir-se el Marroc, i la part nord d'aquell país passà a formà part del Protectorat Espanyol del Marroc, que va durar fins al 1956, amb la independència del Marroc. Però el rifenys s'oposaren a l'ocupació espanyola, tot produint-se diversos enfrontaments, el més important dels quals fou la Guerra del Rif, que va durar entre el 1921 i el 1927. En aquests anys convulsos i davant el risc que Melilla fos presa pels rifenys, Benvingut Rutllant envià la seva família a can Bassets a Llagostera, i tornaren a Melilla quan la situació es calmà.

El 1912, davant el fet que l'autoritat militar era incapaç de satisfer les necessitats quotidianes dels ciutadans de Melilla, delegà les funcions merament municipals a la denominada Junta d'Arbitris, organisme dependent del Ministeri de Guerra. El 1927, la Junta d'Arbitris es transformà en Junta Municipal amb un caràcter civicomilitar.

El bar restaurant El Paralelo. (procedència Bienvenido Martínez Baena)

I aquesta Junta Municipal es va convertir el 10 d'abril de 1930 en el primer Ajuntament de la història de Melilla.

Però les primeres eleccions per escollir-ne els membres, es van celebrar el 19 d'abril de 1931, un cop s'havien celebrat comicis municipals el 12 d'abril a la resta d'Espanya, amb la victòria de les candidatures republicanes, que van portar a la proclamació el 14 d'abril de la Segona República Espanyola. A Melilla s'escolliren 35 regidors, la victòria fou per a la Conjunció Republicana-socialista amb 28 regidors. Juan José Mendizábal Echevarría fou escollit alcalde, i Benvingut Rullant i Carol un dels tinents d'alcalde.⁷ El 1931, Aureli Rutllant i Bassets, fill de Benvingut, en companyia de sis persones més van fundar les Joventuts Socialistes de Melilla.

Les eleccions legislatives del 1933 foren guanyades per la dreta, a causa de la divisió dels partits d'esquerres. Una de les conseqüències fou que l'octubre del 1934 cessaren diversos regidors dels ajuntaments, entre ells Benvingut Rutllant. En les eleccions generals del febrer del 1936 guanyà el Front Popular i els partits d'esquerra tornaren a governar. El 20 de febrer a Melilla foren restituïts a l'Ajuntament diversos regidors que havien cessat el 1934, entre ells Benvingut Rutllant.

El 17 de juliol de 1936 començà un cop estat que conduí a la Guerra Civil del 1936-1939 i que va portar al triomf del general Franco i

Manuel Romerales. Benvingut Rutllant fou afusellat el 12 d'agost de 1936 al camí de Zeluan a Melilla, en un lloc anomenat Rostrogordo. Tenia 60 anys i era la persona de més edat que va perdre la vida en la repressió franquista, descomptant el general Manuel Romerales, que era 19 dies més gran. Entre els civils foren executats 7 regidors, l'excalde socialista Antonio Díez Martín, i molts melillencs anònims.⁸

Vicenta Bassets es va trobar vídua, els comptes bancaris incautats pel nou règim i el seu fill gran, Aureli Rutllant, condemnat a tres penes de mort per socialista i maçó. Per poder viure durant la dictadura van haver de vendre el restaurant.

Una germana de Benvingut, Assumpció Rutllant i Bassets, es va casar a Melilla amb un cosí, Pròsper Bassets i Cabruja, que foren el pare de Juli Bassets i Rutllant, destacat militant del PSOE de Melilla que fou diputat al Congrés el 1989 i del 1993 al 1986, i senador del 1982 al 1986.

Aureli Rutllant i Bassets. (procedència Bienvenido Martínez Baena)

¹ Arxiu Diocesà de Girona, parròquia de Vidreres, llibre de baptismes (1875-1889).

² Arxiu Comarcal de la Selva, Fons municipal de Vidreres, empadronament de l'any 1885.

³ Arxiu Comarcal de la Selva, Fons municipal de Vidreres, empadronament de l'any 1889.

⁴ Arxiu Comarcal de la Selva, Fons municipal de Vidreres, empadronament de l'any 1920.

⁵ Arxiu Diocesà de Girona, parròquia de Vidreres, llibre de matrimonis (1851-1902).

⁶ BASSETS i DE LA CRUZ, Núria. Els Bassets en la indústria suro-tapera de Llagostera. Còpia facilitada per l'Arxiu Municipal de Llagostera i per Bienvenido Martínez Baena.

⁷ FERNÁNDEZ DÍAZ, M. Elena. *La instauración del primer ayuntamiento de Melilla*. Akros, 8, 2009; p. 25-30.

⁸ FERNÁNDEZ DÍAZ, M. Elena. *Violència política y represión. Melilla después del alzamiento: el campo de concentración de Zelúan*. UNED (tesi doctoral), 2015; p. 100-113.

Parlem amb: Carles Sais

Entendre Vidreres sense en Carles Sais és impossible. Ell forma part de la història viva del poble, i és així perquè al llarg de la seva vida s'ha dedicat amb entusiasme, juntament amb la seva estimada Maria Carme, a cultivar el teixit associatiu del poble. Futbol, teatre, el Ranxo, junta del Casino, Club Olímpic, la Penya Barcelonista i, fins i tot, l'Ajuntament. En tots ha deixat la seva empremta, i això fa que tothom a Vidreres sàpiga qui és en Sais. Joier artesà i home polifacètic com pocs, has donat molt a Vidreres i et mereixes el millor dels reconeixements. Per això aquest número 100 és teu.

No ets nascut a Vidreres, llavors, com hi vas venir?

Perquè hi havia la Maria Carme. Primer, jo era amic d'en Josep Maria Balmanya i havia vingut a alguna festa major aquí a Vidreres. Ell em va dir per venir un dia de carnaval. De fet, era el segon any que feien el concurs de disfresses. Vaig venir amb un del quarter que fèiem la mili, i vaig conèixer la Maria Carme i a partir d'aquí venia cada diumenge a ball. Era tan guapa que no me'n podia estar, de venir!

I la joieria, com va començar?

Quan va muntar la botiga de Vidreres estàvem festejant, però tota la gent que em coneixia sabia que era joier i em portaven feina a la botiga de comestibles que tenia la Maria Carme. Al veure que teníem feina vam muntar una botiga petita.

Com t'hi vas començar a dedicar?

El meu pare ja era joier i jo ja era la segona generació. Vaig anar a treballar a Can Quera d'aprenent de joier, però quan hi vaig arribar, ja en sabia perquè ja ho havia fet a casa. De fet, el meu pare també hi havia treballat, a Can Quera. A mi m'agrada molt l'ofici de joier. Soc un joier artesà.

Què té d'especial?

Doncs que pots fer la peça que a tu t'agrada, és inventada teva. Jo vaig anar a dibuix, a Belles Arts, durant set o vuit anys, perquè per fer de joier necessitava saber dibuixar per fer les peces. Vaig rebre algun premi i tot! Un premi de 40 pessetes, encara tinc el diploma! I tenia l'acadèmia al costat de casa. Hi vaig anar dels 7 als 14 anys. A mi m'agradava molt fer peces que sortissin d'allò corrent. M'ho feia tot jo, les últimes ja ni les dibuixava, les feia directament.

"M'agradava molt fer peces que sortissin d'allò corrent"

Amb què treballaves més?

Amb or, sobretot.

És fàcil treballar amb or?

És un material molt noble, de molt bon treballar. Feia moltes peces diferents i em venia molta gent precisament per això. Per exemple, feia firmes per a agulles de corbata. Feia la signatura amb fil d'or i l'agulla per portar la corbata.

Tens alguna peça de la qual estiguis especialment orgullós?

Vaig fer la reproducció d'un quadre, d'una dona amb els cabells al vent. Va costar! No hi havia manera que em sortís, fins que va sortir.

En Sais preparant el Ranxo

Quan vaig fer la primera peça per a un concurs de Sant Eloi –que és el patró dels joiers–, vaig fer un collaret on potser hi havia 300 soldadures, i no se'n veia cap!

I quan ho feies?

Em guardava unes hores per a mi, quan no tenia feina de la botiga.

No us vau conformar amb una sola botiga. Després vau obrir la de Girona...

En vam tenir dues. A la del davant de l'Ajuntament, hi vam ser 12 anys i a la de l'Eixample, 14 anys. De fet, n'he tingut quatre, de botigues. A Vidreres en vam tenir dues: la petita i ja la més gran, on veníem de tot –joguines, fèiem llistes de noces...–, i les altres dues a Girona. La Maria Carme deia. "Tant em fa estar a la botiga per una cosa com per deu". Era molt botiguera; cosa que tocava, cosa que funcionava. Quan volia fer una cosa, s'hi posava de ple.

I la gent què portava per arreglar?

De tot. Com que jo vaig ser aprenent, vaig aprendre a fer totes les peces. A vegades no hi havia recanvis i ho havies de fer tu, i jo en sabia. Ara ho compren tot fet, només ho han de soldar i prou.

S'ha perdut l'artesanía potser, en part?

Una mica sí, ara ja et ve tot fet, i moltes coses van per ordinador. S'ha perdut l'aprenent. Abans anaves a aprendre l'ofici sense cobrar res i sorties sabent-ne.

Els fills s'han dedicat a la joieria, també?

Sí, el fill. De fet, el taller del meu pare de Girona és de l'any 1940, o sigui que imagina't si en fa d'anys.

No se't va passar pel cap dedicar-te a una altra cosa?

No, soc un enamorat de la joieria. Ho havia vist des de sempre i m'agradava perquè feia el que jo volia. Vaig fer, per exemple, un pessebre dins una nou.

Hi havia altres joiers que feien el que tu feies?

Suposo que algun n'hi devia haver. Jo vaig ser el primer que va sortir per les fires de Girona al carrer Ballesteries quan feien trobades d'artesans. Vaig treure el taller de joieria i vaig muntar una polsera davant del públic. I veies tothom que es parava a mirar. M'agradava! Ho muntava al matí i fins al vespre que no l'acabava. Quan el meu noi va ser més gran també venia i s'hi posava.

No trobes a faltar fer joies?

Una mica. Era un ofici que m'agradava molt fer-lo, tot el que feia era invenció meva. Vaig fer un espantaocells d'or amb tot de detalls, la flor pansida, l'americana esparracada... no hi havia manera que em sortís i ho havia d'anar repetint. Tenia una paciència!

L'altra faceta de la teva vida són les entitats de Vidreres. Quina va ser la primera?

El futbol, vaig jugar molts anys amb el Vidreres. Jo jugava amb el Flaçà i la Maria Carme em va dir: "Home, tant per tant, fitxa pel Vidreres així estarem més tranquils". Vaig estar-hi de jugador i d'entrenador. Era molt ràpid, feia molts gols. Vaig fer la mili i després vaig venir aquí cap al 1965. Llavors vaig conèixer gent, en Sastre, en Vila, en Miquel Vergés... I en Miquel em va dir: "Escolta, tu que fas festa el dilluns, ¿no podries pas anar a fer la recollida del Ranxo?". Jo no sabia què era. Hi vaig anar amb en Martorell, amb el carro i el cavall. Vam marxar a les 9 del matí i vam tornar a les 7 de la tarda. A tot arreu ens donaven de tot. Teniem el carro ple.

A la plaça preparant el ranxo

Què et va semblar la primera impressió del Ranxo?

Em va agradar tant, que hi vaig tornar i encara hi soc. Primer anava a recollir per les cases, amb carro i cavall i, després, amb tractor. Llavors va arribar un moment que em van dir, hauries de venir a la plaça, que necessitem gent. En aquella època fèiem 6 peroles només. I em vaig enganxar a la plaça.

"Em va agradar tant el Ranxo que hi vaig tornar i encara hi soc"

Quanta gent éreu quan tu vas començar?

Devíem ser 7 o 8 ranxers. I les peroles ens les deixava una casa de pagès. Hi posàvem un fil per tenir una senyal, i ara en tenim 29 i totes són del Ranxo. Fa 57 anys que hi soc, des del 1965.

I a teatre com hi vas anar a parar?

Doncs mentre feia el ranxo, l'Heribert va anar amb la Maria Carme dient que necessitaven dos papers. Ella en aquella època ja feia teatre i els va dir que jo també hi podia anar. Com que no sé dir que no... futbol, ranxo i teatre. Però tenia un avantatge. A Girona ja havia fet teatre. Amb 14 anys vaig fer els Pastorets i també havia sigut del GEIEG, on havia fet tres o quatre obres (Pigmalió, Èdip rei...). El teatre és el meu hobby. I quan em van dir per fer-ne, doncs endavant. La gent no se'n sabia avenir que jugués a futbol i fes teatre! I, a més a més, ho feia bé! De fet, recordo que jo venia amb moto, la Lambretta, des de Girona a assajar i després me'n tornava.

Fent l'obra "El metge a garrotades" de Molière, 1993

I encara hi ets. Què té el teatre que t'agrada tant?

Jo era tan tímid que no deia ni el vers de Nadal a casa. La meva colla va anar a fer els Pastorets al Centre Cultural de Girona. Com que hi van anar tots, doncs jo vaig haver d'anar-hi, perquè sinó em quedava sol. Em va agradar tant que no ho vaig deixar.

Què tenen d'especial els Pastorets?

És un teatre per aprendre'n, en surt molta gent perquè és una obra senzilla de fer, agrada molt, i també hi surt mainada que és una alegria.

Has guanyat algun concurs de teatre, també, pel que he vist.

Sí, per una obra que vam fer a Santa Coloma em van donar tres premis, entre ells, millor director i millor actor secundari.

Director també? I tot aquí a Vidreres?

Sí, ens vam quedar sense director i ho vaig agafar jo, tot i que preferixo ser actor. De fet, quan jo estava de director, va ser quan va venir en Jesús Ciuró a Vidreres a fer de secretari. Estàvem fent L'hostal de la Glòria i ens faltava un personatge. Li vam dir si volia i va venir. Jo el dirigia i després vaig saber que ell era un professional. Era i és molt bo. I jo l'havia de dirigir, quina vergonya!

De totes les obres que has fet, te n'agrada alguna en especial?

M'han agradat totes, perquè totes tenen una cosa o altra. Crec que n'he fet més de 30.

Parlem amb: Carles Sais

Futbol, Ranxo i teatre. Què va ser el següent?

Ser de la Junta del Casino. Els primers quatre anys que hi vaig estar hi havia en Francesc Aldrich de president i en Lluís Ferrer. Eren aquells quatre anys que ens en cuidàvem de tot. De l'envelat, de l'orquestra, de tot el que era la Festa Major. Cada dia miràvem el cel perquè no plugués. No teníem un duro. Vam ser els que vam haver de deixar d'organitzar l'aplec perquè com que no s'hi feia ball, la gent no hi venia i hi perdíem diners i llavors va passar a l'Ajuntament.

Presentant el carnaval, 1992

Quants anys vas estar al Casino?

Catorze anys. De fet, quan era al Casino amb en Lluís Ferrer, també va ser l'època que presentàvem els carnivals. Ens ho passàvem molt bé. Ho vam fer al Casino i al cine d'en Colls. Fèiem unes festes! I tenia la gran sort que a la Maria Carme tot això també li agradava. Quines disfresses feien! D'un any per l'altre ja sabia què havien de fer i tenia els dibuixos fets i tot.

Eren disfresses espectaculars. Per cert, vas entrar a l'Ajuntament també.

Sí, però no soc polític. Em vaig equivocar. Hi estava de regidor quan en Sala era alcalde. Però, tot i no ser el meu terreny, hi vaig estar una segona vegada. I de fet, mentre era a l'Ajuntament, es va fundar el Club Olímpic i necessitaven un president. Com que no sé dir que no, doncs allà estava jo. Era molt complicat, ens havíem de cuidar de tot l'esport de Vidreres. Amb en Toni Ramon llavors vam fundar la Marxa de l'Escarlet. Jo anava a fer marxas amb en Joan Colls i en Josep Maria Garriga, i els vaig proposar de fer una marxa a Vidreres. Com que jo era el president del Club Olímpic, li vaig dir a en Toni Ramon de crear-la.

I d'on ve el nom de la Marxa de l'Escarlet?

Perquè per on passàvem hi havia escarlets.

Realment has estat a tot arreu...

Per fer les coses necessites companyia i gent que vulgui treballar. Afortunadament sempre he trobat colles que hem treballat i ens hem portat molt bé. Hem fet les coses de manera que tothom hi estigués d'acord.

I no en tenies prou que també et vas apuntar a la penya del Barça. La vas fundar tu?

No, el local social era a ca l'Oliva, perquè ell n'era el president. Però l'any 82, quan es va fundar la Marxa de l'Escarlet va ser quan la penya va ser oficial. Quan en Xicu va tenir l'atac, llavors jo vaig ser president i encara ho soc.

Actualment és l'única entitat de la qual ets president?

Ho havia sigut del Club Olímpic, hi vaig estar 20 anys.

A totes les entitats hi has estat molts anys, a més.

És que no sabia dir que no, i soc una persona molt constant. A tot arreu són 20 anys, 25, 14... A més, disfrutava molt. M'agradava i la Maria Carme m'acompanyava molt. Les carrosses, saps qui les va començar a fer? Jo, també. I sempre amb gent que tenia ganes de fer. Abans Vidreres era un poble que demanaves una cosa i te'n sortien quatre o cinc persones que col·laboraven.

Creus que ha canviat?

Ara també ajuden però abans era més petit i familiar. Quan jo vaig arribar devíem ser 3.000 habitants i ara som 8.000 i no en coneixes ni la meitat. Abans havies de fer una cosa i ja sabies a qui dir-ho.

De fet, d'on treies el temps?

Doncs no ho sé, tenia la feina, les criatures... Sort en tenia de la Maria Carme, que era una crac. I encara jugava a tennis, feia marxa... Un any amb el Club Olímpic vam anar a França a recollir la flama del Canigó.

És positiu que a un poble hi hagi tantes entitats.

Sempre n'hi ha hagut, és molt bo. I se'n continuen fent. Hi ha activitat, les entitats aporten vida.

I te n'aporten a tu també.

Sí, molt. Aquest any amb els Pastorets mateix, tothom em diu que ho he fet tan bé, em penso que m'hi quedaré un any més. A mi em va bé fer teatre perquè llegeixo; per a la memòria va molt bé. I del Ranxo pràcticament no puc fer gaires coses, però els ajudo amb el que puc. El que passa és que veig que jo soc gran i tot ha canviat molt, i sense la Maria Carme també és molt diferent.

És la vida al final. Però es tracta de seguir endavant.

Realment tots dos no sé com teníem temps. Ens en sortíem, estàvem disposats a fer de tot. I de moment, mentre es pugui, farem el que podrem. Els Pastorets pensava, ets massa gran ja, i la gent em deia, ho has fet sempre, per què ara ha de ser diferent? Però jo tenia com l'obsessió que havia de plegar. I vaig fer els Pastorets amb tantes ganes que quan la gent em parava pel carrer, gent que no conec, i em deia que ho havia fet tan bé, doncs em donava un esperit!

Has donat molt a Vidreres. I segueixes connectat al poble, això la gent ho valora.

He treballat molt pel poble, però sempre envoltat de gent molt ferma. És molt important tenir una bona colla, perquè si no, no aguantés tants anys. Una persona sola no fa res, és el grup de persones que fan la feina.

"He treballat molt pel poble, però sempre envoltat de gent molt ferma"

Llar de Jubilats

Resum de les activitats que hem fet aquests darrers mesos:

- Ball tots els diumenges en viu i en directe.
- Ball-berenar el darrer divendres de cada mes, també en viu i en directe.
- Informàtica cada divendres en dos torns diferents, primer torn per a alumnes principiants i segon torn per als més avançats.
- Manteniment de la memòria també cada divendres a la tarda.
- Dansa per a adults cada dilluns i dimecres al matí al pavelló municipal, ja que el nostre local es queda petit.
- Classes de català els dimarts a la tarda.
- Coral La Veu de la Gent Gran, amb assaig cada dilluns a la tarda.
- Podòloga: passa consulta cada dos dimecres de mes.
- Manualitats de ganxet i patchwork i d'altres cada dimecres a la tarda.

També hem començat un projecte amb 13 alumnes de quart d'ESO de l'Institut de Vidreres que consisteix en l'intercanvi de cartes fent parella amb els avis voluntaris.

Des d'aquí volem animar la gent gran a fer-se socis de la nostra Llar de Jubilats.

Ah, i la nostra més cordial i sincera felicitació pels 100 números *del Rec Clar*. Endavant!

El Rec Clar s'enxarxa

La Covid ha esfilagarsat i trencat alguns fils de la xarxa que conforma aquesta revista. Els membres del consell de redacció juntament amb els col·laboradors d'*El Rec Clar* volem enfortir aquest entramat de connexions que ens uneixen i ens permeten constituir-nos com alguna cosa més que un grup de persones que viuen a Vidreres. A través de les xarxes socials podem fer un seguiment molt immediat, i més exhaustiu del que passa al nostre poble, i com afecta als vidrerencs, per això ens estrenem a INSTAGRAM.

Hem creat el perfil @elrecclar, amb el qual pretenem aprofitar els avantatges que ofereixen les xarxes socials per oferir-vos els continguts dels números editats al llarg dels 25 anys de la revista. Us animem a seguir-nos i a participar activament perquè *El Rec Clar* sigui present en aquest món cada vegada més digitalitzat i immediat.

Ser present a la xarxa ens permet fer un seguiment de fets que són publicats però que ràpidament són oblidats, i enterrats sota un gran nombre de publicacions que es generen en un termini de temps ben curt. La revista ens permet conèixer de forma pausada i tranquil·la el passat i el present de #vidrereselmeupoble, i avançar cap el futur amb il·lusió.

Nostre anhel és el món del teatre

El Grup Teatral Vidrerenc acaba de tancar l'any amb molt bones sensacions i molta satisfacció per la feina feta.

Fent una ullada a la nostra activitat del 2022 destaca la realització de l'obra **Ens ha caigut la sogra** de Lluís Coquard, amb una representació excel·lent, en dues sessions, i en què ens vàreu acompanyar de manera massiva. Us estem molt agraïts pel suport que ens heu donat. **Els Pastorets** ha estat una altra mostra d'aquest suport que ens doneu. Això ens anima a continuar treballant per anar fent més obres. D'**Els Pastorets** volem remarcar i agrair la col·laboració dels nens i nenes que hi varen participar, la seva actuació va ser admirable.

Esperem poder comptar amb ells i elles en properes ocasions, i si hi ha més nens/nenes/nois/noies que vulguin participar a les nostres actuacions, estarem molt contents de rebre'ls. Volem fer una menció especial als pares i mares que ens varen confiar els seus fills i filles perquè actuessin amb nosaltres. Sincerament, us estem molt agraïts.

Per la primavera no hi va haver cap representació teatral, encara per culpa de la covid, però a la tardor sí que vàrem poder assistir a les representacions de les obres *Mockinppot*, *El contracte*, *SOS*, *Una tal Lisístrata*, *Tu i jo*.

Però això ja és història, **i ara toca mirar al 2023**. Sempre expliquem el que ja hem fet, i això, ja ha passat i ha perdut rellevància. Només serveix per tenir vells records i nostàlgies i per fer-ne valoracions. Sempre és més molt més interessant i emocionant saber el que farem que no pas el que ja s'ha fet. Per tant, us explicarem el que us proposem per aquest any 2023, perquè qui vulgui venir al teatre, es pugui organitzar.

Aquest any que tot just ara hem començat, el presentem ple d'actuacions de qualitat a les quals podreu assistir sense haver de desplaçar-vos. Teatre de quilòmetre zero amb actuacions per a tots els gustos.

"Nostre anhel és el món del teatre", així ho diu una estrofa del nostre himne

El teatre és... alegria, tristesa, records, emocions, amor, il·lusions, desenganys, passió i més coses que ara mateix no ens imaginem, però mai podrem preveure quines emocions ens generarà. Aquesta és la màgia del teatre. Veniu i descobriu-ho vosaltres mateixos. Els actors també esperen la vostra assistència. Per a ells és molt important que vingueu al teatre. Nosaltres hi posem tota la nostra il·lusió i esforç perquè us agradi i gaudiu d'una estona agradable i distreta.

Amb aquesta idea, hem preparat una cartellera amb un seguit d'obres que han estat seleccionades per experts en teatre amateur i que nosaltres hem tingut l'honor de poder comptar-hi per representar-les a la Sala Municipal Teatre del Casino de Vidreres en agraïment a la vostra fidelitat.

Calendari teatral per al 2023, organitzat pel Grup Teatral Vidrerenc

Març

- Dia 5, *Perfectes*. Companyia: I PER QUÈ NO?, de Llançà
- Dia 12, *Enigmàtic*. Companyia: TEATRE CENTRE D'ARBÚCIES
- Dia 19, *Quins pebrots*. Companyia: GRUP DE TEATRE DE SANT HILARI

Maig

- Dia 7, *Estrés*. Companyia: AULA DE TEATRE DE MAÇANET
- Aquí fem una pausa per al Temps de Flors i per al FITAG.

Octubre

- Dia 8, *Bestseller*. Companyia: MAÇATEATRE
- Dia 15, *I cap no en va quedar*. Companyia: ALBA NOVA DE BESCANÓ
- Dia 22, *Mort accidental d'un anarquista*. Companyia: TEATRE CASSANENC

Novembre

- Dia 5, *La parella és...* Companyia: INCREIXENDO, de St. Gregori
- Dia 12, *Improchef*. Companyia: LA INESTABLE CERETANA, de Puigcerdà
- Dia 26, *Un final alternatiu*. Companyia: TRASPUNT, de Caldes de Malavella
- Acabarem la temporada del 2023, com no podria ser d'altra manera, per Nadal amb *Els Pastorets*. Manca definir-ne les dates de representació.

Esperem veure'ns-hi. Hem d'omplir el teatre. No hi falteu!

Jesucrist Superstar

'Jesucristo Superstar', de mans de la Cristy Arcaya, directora d'arts escèniques i professora de teatre del centre civic de vidreres

Al nostre poble l'Ajuntament, des de la Regidoria de Cultura, va començar a fer classes de teatre a infantils (nens d'entre 4 a 12 anys) i juvenils (joves de 13 a 18 anys) fa uns 13 o 14 anys i fins al moment no ha anat gens malament. Amb la demanda creixent ara tenim un grup de teatre infantil, un de jovent i un d'adults. Una part artística i amb molta vocació que no sabíem que existia a Vidreres.

Actualment, després d'uns quants anys de representacions amb un ple absolut al teatre tenim un grup consolidat de joves i adults d'actors i actrius que ho fan de meravella, s'atreveixen amb els musicals (*Grease, Mamma mia, The greatest show...*). Estem parlant de gairebé 30 actors damunt l'escenari, que el 8 de gener passat es van atrevir en tan sols tres mesos a preparar i aprofundir en la vida de Jesús, en els seus últims set dies... *Jesucristo Superstar*.

Per a mi, *Jesucristo Superstar* és i ha sigut un musical que ha marcat la meua vida des de petita, tot un repte que he volgut traslladar al meu grup de joves i no tan joves. Era inevitable que tard o d'hora pogués portar-la a terme, el que no teníem clar és que amb part del jovent nou i fins a les últimes dues setmanes sense poder preparar/assajar amb algun personatge coprotagonista quedés tan bé! El resultat va ser un diumenge després de Reis a les sis de la tarda amb un ple absolut al teatre de nou, amb més de 300 persones gaudint de l'espectacle i amb un públic més que generós.

Amb l'actor i director Martí Peraferrer fent fotos per pujar-les a les seves xarxes socials i finalitzant així les festes de Nadal. *Jesucristo Superstar*, amb una visió nova, més juvenil, més adaptada al teatre i l'actualitat que vivim, una "sublim" adaptació amb ballarines, performance en alguns moments... Una representació que ningú es voldria perdre...

Puc dir que estic satisfeta del resultat pel "poc temps" dedicat als assajos, i segura que si en algun futur pròxim tenim la possibilitat de tornar a reestrenar, podrem millorar-la encara més.

Quan es va obrir el teló van quedar atrapats tres mesos intensos d'emoció, de crits, de riures, d'anades i tornades amb tots els que hi havia darrere meu ajudant, cosint i fent vestuaris, aconseguint material, attrezzo, decorats, llums... Un moltes gràcies a tots, us estic eternament agraïda per ajudar-me a fer realitat aquest somni que des de petita tenia ganes de fer realitat... Brindarem per l'èxit

Vitraca, la batucada de Vidreres a la cavalcada de Reis 2023

La batucada de Vidreres VITRACA va començar a assajar el mes d'octubre del 2021. Era la primera actuació del projecte Educació360 impulsat per l'Àrea de Serveis a la Comunitat de l'Ajuntament de Vidreres. Aquest projecte emprèn accions educatives i culturals per a totes les persones i al llarg de tota la vida amb la finalitat de promoure l'accessibilitat i l'oportunitat de fer activitats educatives i/o culturals a tothom qui ho vulgui, tot vetllant especialment per qui no en té l'oportunitat.

VITRACA estava inicialment formada per infants, joves i famílies del Centre Obert de Vidreres, als quals es va donar l'oportunitat de fer una activitat educativa relacionada amb la música com és la batucada. Actualment pot formar part d'aquest projecte qualsevol persona de Vidreres major de sis anys que així ho desitgi.

El grup, que es va estrenar el passat mes de maig del 2022 amb motiu de la Festa de les Flors del poble, va fer amb molt èxit la segona actuació pública a la cavalcada de Reis d'aquest gener passat.

El director de la batucada, Carles Pons, professor de bateria i percussió de l'Escola Municipal de Música de Vidreres, juntament amb educadores del Centre Obert de Vidreres, van estar assajant des del mes d'octubre per poder-hi participar. Cal dir que aquests professionals han aconseguit en aquesta formació musical un alt grau de participació i una bona qualitat musical, motius que en justifiquen la felicitació.

Actualment VITRACA està formada per una trentena de persones (infants, joves i adults) i, segons paraules dels seus responsables, "encara pot créixer i hi necessitem més gent, perquè és un projecte que ens ajuda a viure la vida cultural i social de Vidreres i hi volem implicar a tothom". Per tant, qualsevol persona de Vidreres pot sol·licitar de formar-ne part al Centre Cívic de Vidreres i podrà ser un/a més d'aquest meravellós projecte. Els assaigs són els divendres a les cinc de la tarda a l'Escola Salvador Espriu.

Grup Esplai Vidrerenc

La claredat d'una aigua transparent, un fil humil però persistent, que rega i fa créixer la nostra terra. Parlem del Rec Clar, el rierol més famós del poble, però també parlem de la revista que en aquesta edició celebra els seus 100 números! Cal felicitar-nos per aquesta proesa col·lectiva, però especialment, cal felicitar els voluntaris i voluntàries que han passat pel consell de redacció i que amb una tasca sempre altruista, han ajudat a fer de Vidreres un millor lloc on viure.

I és que el Rec Clar ens ha vist créixer, com nosaltres hem vist créixer la revista. Hi hem publicat des del primer número el de 1998, on ja estàvem de festa, no només per la sortida de la nova revista, sinó perquè celebràvem el cinquè aniversari de l'esplai.

Era un març de 1998, el local de l'esplai encara es trobava el número 16 del carrer Nou, els monitors i les unitats de petits, mitjans, grans, joves i XL es preparaven per la celebració del cinquè aniversari. Alguns dels monitors lluien orgullosos una medalla de fusta commemorativa, amb quatre barres de fons, i on es podia llegir "Gimcana de Vidreres" amb un dibuix amb dues flors, un núvol i un sol, i a l'anvers: "Novembre 1993 Grup d'Esplai". I és que cinc anys abans, al novembre de 1993, s'havia dut a terme la primera activitat del que seria més endavant el Grup Esplai Vidrerenc, una gimcana pel poble.

I de cop i volta, som el 2023, i tant si sou de lletres com de números, veureu que ens separen 30 anys d'aquell moment. Enguany l'esplai també està de celebració, i és que fem 30 anys! Estigueu atents i atentes perquè ho celebrarem de valent!

I com en els últims trenta anys, les activitats de l'esplai no s'aturen. Els últims mesos hem continuat amb les tardes d'esplai, de 4 a 7 a Can Xiberta, amb més de cent nens i nenes cada tarda de dissabte.

A principis de novembre vam acompanyar la castanyera i contra fantasmes i carabasses, vam aconseguir fer castanyada al poble. A mitjans novembre a la festa petita, vam donar color els carrers del centre del poble amb l'activitat Fefes de colors. Ja al desembre vam fer les últimes colònies de l'any a l'Alt Empordà, a la casa de Les Orenetes, un entorn idíl·lic i magnífic on els participants van poder gaudir de la descoberta de l'entorn, activitats, jocs, gimcanes, tallers i evidentment, també vam fer cagar el tió.

I per donar la benvinguda aquest 2023, vam realitzar el Casal de Nadal a Can Xiberta als matins, i a les tardes, al pavelló de Vidreres, vam fer-hi el Parc Infantil de Vidreres. I atenció, perquè vam batre rècords. Al Parc hi van participar 2.109 nens i nenes, no només de Vidreres, també de Maçanet, Lloret, Caldes, Tordera, Sils, Santa Coloma de Farners, Girona... L'any passat vam tornar a organitzar el Parc des de l'esplai i volem continuar fent-ho durant molts anys, perquè és la millor forma de fer-lo créixer any rere any, augmentant també les activitats i la qualitat d'aquestes, mantenint sempre l'esperit de l'esplai i tota aquella màgia i passió que hi aporten els monitors i monitores.

L'esplai farà trenta anys, i estem preparats per fer-ne 30 més. Us hi esperem sempre a tots i totes. Moltes fefes per tothom i visca l'Esplai!

El Ranxo i un Corpinnat

Aficionat i enamorat dels vins i tot el món que els envolta!

Fa poc, he tingut la sort de poder fer un nou espai a Can Batallé, per xerrar, compartir i gaudir amb tothom qui tingui, li agradi o vulgui descobrir més d'aquest món. Aquí us espero, amb ganes de passar molt bones estones.

En aquest número us parlaré d'un escumós Corpinnat, que penso que pot ser un maridatge perfecte per un bon plat de ranxo, perquè uneix aquesta tradició del nostre poble i la fama que es va atorgar als vidrerençs i vidrerenques, ja fa uns quants anys, de ser el poble que més cava consumia per habitant (a veure si algun dia ho tornem a aconseguir).

Sabaté i Coca: Mosset Brut Nature

Aquest escumós està elaborat al Celler Sabaté i Coca, a la vall del Riu Bitlles, al poble de Subirats (Alt Penedès). S'elabora amb raïms de collita pròpia i collits manualment, d'agricultura totalment ecològica. Fa molts anys que treballo amb en Marcel, enòleg i un dels propietaris del celler, a part de ser un dels fundadors d'aquesta nova denominació d'origen, Corpinnat. Ell sempre aconsegueix transmetre aquest amor i passió per la seva feina, els terrers, les vinyes, els fruits i tot això ho expressa amb cada ampolla.

Aquest escumós està elaborat amb les varietats tradicionals: xarel·lo, macabeu i parellada. Totes tres són vinificades per separat, i més tard es fa el cupatge. S'elabora pel mètode tradicional, això sí, amb una criança mínima de 40 mesos, una de les característiques que el fan destacar.

Un Corpinnat fresc i elegant amb una bombolla que passa quasi desapercebuda i molt ben integrada.

Després de maridar-lo, aquest Nadal, amb un bon plat d'escudella de pagès, va ser quan vaig dir: el Mosset serà el vi que acompanyarà el bon plat de ranxo. Us sorprendrà!

Bona festa del Ranxo a tothom!

Oncolliga

Benvolguts vidrerencs. Vam acabar l'any amb el concert Disbauxa i ja som al 2023 plens de projectes.

Aquest any us esperem a tots a la segona edició del Glops, al juliol; a la Botigueta a l'octubre; a la cursa Corre per les Mames i d'altres projectes que aniran agafant forma.

Ara, però, us volem explicar unes activitats que es promouen des de la Fundació i és probable que n'hàgiu sentit a parlar, o que conegueu algú que hi hagi participat, o, fins i tot, vosaltres hi participeu.

Parlem de l'Oncotrail, l'Oncobike, l'Oncoswim, l'Oncoesquimo, l'Onco-caiaic, l'Oncotriatló,... A Vidreres, tenim equips d'Oncotrail i d'Oncobike. A més d'atletes que participen amb altres equips.

Els equips han de fer un donatiu mínim per poder-hi participar, i els diners recaptats van al IDIBGI (Centre de Recerca Biomèdica), als hospitals de les comarques gironines per a la compra de material i als serveis que ofereix la Fundació.

Aquests diners els aconsegueixen gràcies als sponsors, els donatius individuals, a la venda de merchandising, a activitats que organitzen... Cada equip s'empeca la manera d'aconseguir donatius.

Us animem a participar-hi d'una manera o altra. Podeu seguir els equips de Vidreres i el que van fent a través de les xarxes socials (@oncobike_vidreres, @oncotrail_vidreres).

L'Oncobike tindrà lloc el 21 d'octubre del 2023 i recorrerà uns 200 km per la Vall del Llémèna. L'Oncotrail serà el 7 d'octubre del 2023 i recorrerà 100 km del Baix Empordà.

Des d'aquestes pàgines agraïm, tant als equips de Vidreres com les persones que hi participen d'altres maneres, la seva fortalesa i solidaritat.

Aquestes proves són reptes esportius i solidaris per equips que tenen com a finalitat recaptar fons per finançar els serveis que la Fundació Oncolliga Girona porta a terme per millorar la qualitat de vida als malalts de càncer i als seus familiars.

Solucions dels entreteniments

SOLUCIONS SOPA DE LLETRES
 AQUEST NÚMERO EL MISSATGE OCULT NOMÉS PODIA SER UN: PER MOLTS ANYS, REC CLAR

LES 10 PREGUNTES SOBRE EL BARÇA

1. Archvallid, 2. Una, 3. Xile, 4. 17, 5. Ramallets, 6. Tempo-rada 1998-99, 7. Per un problema de salut cardiovascular, 8. Lillian Thuram, 9. Basquet en cadira de rodes, 10. Primer, campió de Lliga

SOLUCIONS MOTS ENCREUATS

1	E	L	R	E	C	C	L	A	R	R	E	V	I	S
2	S	A	I	N	E	T	I	M	A	G	O	T		
3	G	M	S	L	L	O	R	V	A	L	L	I	A	
4	L	O	C	A	L	R	E	V	E	R	E	N	D	
5	E	G	A	I	M	R	A	C	I	A	L	E	S	T
6	S	A	I	M	O	F	E	U	N	E	V			
7	I	B	L	I	O	T	E	C	A	R	I			
8	A	P	E	R	E	C	S	I	A	N	A	R	R	
9	A	R	T	E	S	I	A	N	A	R	R			
10	A	S	S	A	L	T	P	E	R	C	E	B	E	
11	N	T	C	L	E	T	A	R	O	L	A	R		
12	T	A	P	S	R	E	I	N	E	T	A	D	O	S
13	I	R	E	C	O	R	D	A	T	I	D	O	S	
14	C	R	A	P	U	L	A	X	A	L	A	R	O	

SOLUCIONS SUDOKU

8	4	6	1	7	5	2	3	9						
5	2	3	8	6	9	7	1	4						
1	9	7	2	3	4	5	8	6						
6	1	9	3	5	2	4	7	8						
2	3	8	7	4	1	6	9	5						
4	7	5	9	8	6	3	2	1						
9	5	2	6	1	7	8	4	3						
3	6	1	4	2	8	9	5	7						
7	8	4	5	9	3	1	6	2						

Des de la Biblioteca

I sense adonar-nos-en hem arribat al número 100. Per preparar la nostra col·laboració d'aquest número tan especial hem volgut aturar-nos un moment i mirar enrere, fullejar els escrits de números anteriors i veure com ha canviat la Biblioteca i què en queda, d'aquells primers anys.

Llegint i rellegint els articles que parlen de la nostra Biblioteca hem pogut veure el llegat tan gran que ens han deixat totes les companyes que hi han treballat durant aquests anys. Des del primer número la Biblioteca ha estat present a *El Rec Clar*, on sempre hem aprofitat per explicar-vos amb il·lusió tots els nous projectes i les activitats que s'han dut a terme.

Cal dir que de la biblioteca d'aquells primers anys encara ens queden les ganes, la il·lusió i els nous projectes que us anem oferint a vosaltres, els nostres usuaris, perquè una biblioteca sense vosaltres i per a vosaltres no tindria sentit.

Per aquest motiu continuem fent servir aquest racó per explicar-vos algunes de les activitats que estem duent a terme aquests darrers mesos. Felicitats per aquests 100 números i per 100 més!

Club de manualitats

Des de fa uns mesos hem engegat el Club de manualitats per a adults. Les manualitats ens ajuden a exercitar el nostre cervell, potenciar la nostra creativitat, la paciència i la capacitat de concentració, fomentar el pensament creatiu i resolutiu.

Fer-ho en grup ens ajuda també a millorar les nostres habilitats socials i el treball en equip. Un dels grans avantatges és que es poden crear grans obres d'art amb una mica de creativitat i molt poc material, ja que intentem emprar diferents materials reciclats per donar-hi un segon ús i d'aquesta manera contribuir a cuidar el medi ambient mentre ens ho passem molt bé amb la resta de participants. Algunes de les manualitats que hem fet fins ara han sigut un centre de taula de Nadal i un preciós marc de fotos amb paper reciclat.

Taller Bibliomakers

El projecte bibliomakers, gestionat pel Servei de Biblioteques de la Diputació de Girona, es crea amb l'objectiu de dotar d'un espai tecnològic, de manera flexible, diverses biblioteques de les comarques gironines, entre les quals la Biblioteca de Vidreres. En aquest espai es busca que infants i joves es puguin reunir per dissenyar i construir alguna cosa tangible, digital o física, partint de les seves idees prèvies, bo i compartint recursos i coneixements de manera col·laborativa.

Durant els mesos de novembre i desembre es va dur a terme el taller Crea el teu primer videojoc. Creació de videojocs amb Bloxels, destinat a infants entre 6 i 9 anys. Va tenir tant d'èxit que aquesta primavera el tornarem a fer, però aquest cop destinat a infants i joves de 9 a 12 anys. Si us interessa, estigueu atents a la nostra programació d'activitats.

Harry Potter per a joves

Després de l'èxit a l'octubre amb l'activitat la Gran Nit de Harry Potter per celebrar els 25 anys de la publicació del llibre *Harry Potter i la pedra filosofal*, un grup de joves ens va demanar que organitzéssim una activitat per a ells relacionada amb el jove mag.

El dissabte 3 de desembre vam celebrar La copa de la casa, en què un total de 26 joves van participar en diferents proves per guanyar l'apreciat trofeu.

La Marató TV3

Aquest desembre la Biblioteca va tornar a programar activitats per recaptar diners per a La Marató de TV3. Entre les activitats programades destaquem:

Panera literària

Vam tornar a fer una panera literària farcida de novetats literàries per a adults, joves i infants. El número guanyador va ser el 90, que corresponia al primer premi de la Loteria de Nadal. Justament aquest número va quedar desert, i vam fer un sorteig entre tots els participants. La guanyadora va ser la nostra estimada Olga Colls. Moltes felicitats, Olga! Desitgem que estiguis gaudint de molt bones lectures!

L'Olga Colls recollint la panera literària

El tió literari

Els tions literaris han tornat a omplir la biblioteca de famílies ben il·lusionades per trobar el seu tió. Des de fa cinc anys expliquem el conte El tió literari, conte creat per una de les nostres bibliotecàries i il·lustrat per la nostra usuària Eva Albareda. Després de la lectura del conte, grans i petits busquen els tions que s'han amagat per tota la Biblioteca i el decoren. Després se l'emporten a casa i durant tot l'any l'han de cuidar llegint-li contes.

Esmorzar de Nadal

I per als més llaminers vam programar un taller culinari. Primer ens vam fabricar els nostres barrets de xef i després vam poder gaudir d'un esmorzar ben dolç.

Projecte Família Bibliobressol

Com us explicàvem al número 98, aquest curs hem engegat aquest projecte per promoure el gust per la lectura entre els infants de 0 a 5 anys tot creant experiències emotives i positives vinculades al llibre i convertint-ho en una eina de comunicació entre pares i fills. El primer trimestre hem programat les activitats següents:

Hora del conte destinada a infants de 0 a 5 anys

Cada mes venen a la biblioteca més de 25 famílies a escoltar i gaudir d'un espai on un contacontes professional ens explica un munt d'històries. Hem pogut gaudir amb Alquímia Musical, l'Eva González, Borinot Groc o País de Xauxa.

País de Xauxa explicant "A la llum del fanalet"

Club de lectura Família Bibliobressol

Per a famílies amb infants de 2 a 4 anys. Amb la col·laboració i ajuda de la Glòria Clapés construïm cada mes un espai de lectura on els infants poden descobrir, manipular i jugar amb diferents contes i elements. Hem treballat la tardor, els colors i el Nadal.

Xerrada sobre hàbits lectors i prescripció literària des dels 0 anys

La Judith Navarro de la Petita Companyia ens va fer una xerrada sobre la importància que tenen els hàbits lectors, els llibres i la literatura oral des del primer dia de vida, i va compartir idees i recursos amb les assistents. També ens va donar recomanacions i criteris a l'hora de fer la selecció de llibres per als nostres fills i filles.

Guardons de l'esport: Esport Català al món

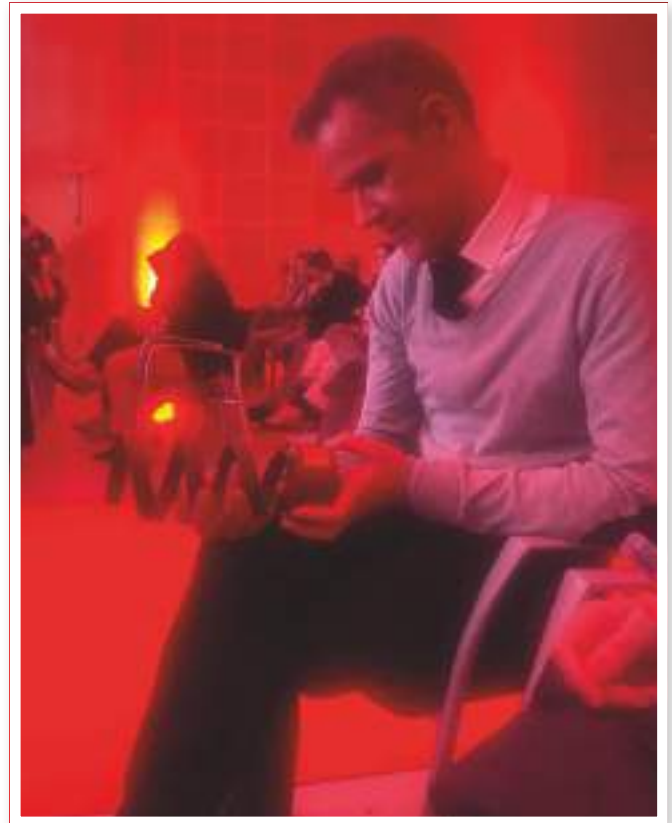

La Fundació Privada Catalana per a l'Esport va organitzar i convocar la 5a edició dels Guardons de l'Esport 2022, el dijous 17 de novembre de 2022 a l'INEFC de Barcelona, on va tenir lloc l'acte de lliurament dels Guardons de l'Esport en reconeixement d'aquelles persones, entitats i projectes que, tant a través de la seva acció directa com també gràcies a la seva influència o suport, per mitjà de l'esport i/o l'activitat física treballen per transformar positivament la realitat social en el seu entorn més immediat.

El guardonat de la categoria Esport Català al Món va ser el vidrerenc Ricard Planiol, presentat com "Sobre rodes des de Vidreres" amb la col·laboració de l'Ajuntament de Vidreres.

Guardonat: Ajuntament de Vidreres "Sobre rodes des de Vidreres"

Aquest projecte destaca la promoció d'un tècnic vidrerenc, Ricard Planiol, que capitaneja un esport, el patinatge artístic, considerat esport minoritari, majoritàriament femení i completament amateur. Amb ell aquest esport ha arribat a fites que segurament pocs han aconseguit. Els seus equips de xou han participat durant molts anys internacionalment portant els colors de Catalunya per molts racons del món. L'obtenció de grans resultats ha fet que el ressò, en la mesura que és possible en un esport com aquest, sigui molt extens. Un vidrerenc al món sobre rodes.

Ricard Planiol amb el premi

Diplomes de l'artesania alimentària 2022

Des de ben petits, hem acompanyat els nostres pares en bona part del seu aprenentatge; alhora, ells ens han transmès els coneixements de tota una vida regentant la nostra carnisseria, Can Ginesta. Inicialment, netejàvem cassoles i canats, anàvem coneixent el producte, tot seleccionant les millors carns i ingredients per fabricar els nostres elaborats: frescos, cuits i curats. Fins a arribar als plats cuinats.

Can Ginesta

Pels volts de 1923, era comú que la gent dels pobles criés i sacrificés el bestiar a casa. El nostre besavi, que era tractant de bestiar, va veure l'oportunitat de negoci en obrir una botiga on vendre carn. Des de llavors, els meus avis, pares i posteriorment els meus germans i jo hem anat incorporant una gran varietat de productes i adaptant les instal·lacions a les necessitats del moment.

L'any 1995, a l'edat de 24 anys, juntament amb els meus germans Josep i Salvi, ens vam posar al capdavant del negoci familiar. Actualment, disposem d'una granja pròpia i un obrador on elaborem els nostres productes per abastir les nostres botigues i servir a majoristes.

Gràcies als cursos i les jornades de formació, majoritàriament promoguts pel Gremi de Carnissers, hem anat superant totes les problemàtiques que es generen en incorporar nous productes, sempre intentant millorar els ja existents.

Premi a la tradició turística Premis Cambra 2022

El Premi a la inversió turística va ser per a l'empresa POLA GIVROLA RESORT de Tossa de Mar. El Premi al dinamisme comercial, per a l'empresa BLAUDEBLAUS de Tossa de Mar. El Premi a la tradició turística va ser per al restaurant CAN POU de Vidreres. El Premi a la tradició comercial es va lliurar a l'empresa TEIXITS ARXER de Sant Feliu de Guíxols.

Restaurant Can Pou

La Cambra de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació de Sant Feliu de Guíxols va recuperar els PREMIS CAMBRA el 2022. Es va voler distingir, en aquesta ocasió, empreses que han destacat dins les categories d'inversió turística, dinamisme comercial, tradició turística, tradició comercial, desenvolupament sostenible, projecte social, sostenibilitat turística i dinamisme internacional. En definitiva, aquelles empreses de la demarcació de la Cambra que s'han distingit dins dels sectors del Comerç, la Indústria, el Turisme i els Serveis.

El Premi al desenvolupament sostenible, a l'empresa LA SANTA MARKET de Santa Cristina d'Aro. El Premi al projecte social va recaure en la FUNDACIÓ EUROFIRMS de Cassà de la Selva. El Premi a la sostenibilitat turística, en l'empresa GOETTEN APARTAMENTOS de Platja d'Aro. I el Premi al dinamisme internacional es va lliurar a l'empresa GLOBALIMAR EUROPA de Llagostera.

Els guardons van ser atorgats pels diferents alcaldes de cadascun dels municipis que representa la Cambra de Comerç de Sant Feliu de Guíxols: Sant Feliu de Guíxols, Tossa de Mar, Platja d'Aro, Santa Cristina d'Aro, Llagostera, Cassà de la Selva i Vidreres.

RANXO 2023, seguim creixent i treballant amb moltes ganes!

Començar el 2023 escrivint aquestes línies al número 100 d'*Rec Clar* és una bona oportunitat per tornar a mostrar un "aire fresc" després dels dos anys complicats per la pandèmia de la covid-19. Sembla que aquesta etapa difícil per a tothom i que molts veiem com "aigua passada", queda sentenciada per la tornada a la normalitat. Tornar a la normalitat no només implica recuperar les activitats d'abans de la pandèmia, sinó també respirar optimisme, ganes de fer coses i créixer. I és en això on trobem un 2023 especialment rellevant per a nosaltres: normalitat amb moltes ganes de créixer!

Comencem, doncs, anunciant que ampliem la família del Ranxo amb dues noves incorporacions: en Joan Hernández i la Lara Ramos. Estem molt contents de poder comptar amb vosaltres d'ara endavant i que formeu part de la Comissió del Ranxo. Benvinguts! Per altra banda, també incorporem una nova perola, donada de forma altruista per la família Mas. Esperem fer-la bullir el pròxim dimarts de Carnaval, tal com va fer fa molts anys. Moltes gràcies per la vostra generositat!

La nostra crida per si algú es volia fer ranxer o ranxera itinerant ha estat un èxit amb majúscules. Actualment tenim una llarga llista de sol·licitants per viure el Ranxo des de dins que s'estén fins al 2043, així que el Ranxo té planter assegurat! I seguint amb el futur del Ranxo, valorem molt la predisposició de les escoles per ensenyar als més petits de la casa el que significa el Ranxo. El conte del Ranxo, l'auca i La cançó del Ranxo ens han brindat l'oportunitat per apropar el Ranxo als alumnes i despertar-los la curiositat per aprendre més coses sobre la nostra tradició. Valorem molt la vostra implicació en l'elaboració dels dibuixos, un dels quals finalment és seleccionat per sortir al plat de cada edició. La veritat és que a vegades ens és complicat escollir-ne el guanyador, per la gran diversitat i qualitat dels dibuixos.

Enguany esperem un Ranxo amb total normalitat a la plaça Lluís Companys. Podreu tornar a gaudir de les fotografies antigues, plats del ranxo, ingredients, dibuixos del plat de les escoles, programes antics de la festa i moltes fotografies antigues exposades al Bar del Casino la Unió. Voldríem dedicar aquestes línies per agrair a la Junta del Casino la predisposició a facilitar-nos aquest espai tan accessible per a molta gent i proper a la plaça Lluís Companys. A més a més, gràcies a l'èxit creixent de les edicions anteriors, enguany podrem recuperar el dinar a la plaça. La nostra voluntat és promoure un ambient festiu i de germanor després del repartiment. Animem tothom a participar-hi! Sens dubte, la tradicional recollida porta a porta no hi faltará. Aquest any, a més de vendre números per al sorteig també posarem a disposició unes banderoles del Ranxo per poder-les lluir als balcons o finestres del nostre poble durant el Ranxo.

Com bé sabeu, el Ranxo de Vidreres és membre fundador de la FERSHC (Federació d'Escudelles, Ranxos i Sopes Històriques de Catalunya), que té com a objectiu agrupar els diferents àpats solidaris històrics del nostre territori per tal d'esdevenir Festa Patrimonial d'Interès Nacional i, molt més ambiciosament, aconseguir que aquestes menges puguin ser reconegudes com a Patrimoni Cultural de la Humanitat per la UNESCO. Aquest camí no és ni fàcil, ni immediat, però és altament il·lusionant. Tal com diu la frase: "la unió fa la força", la FERSHC junta-

ment amb entitats polítiques estan fent els primers passos per treballar conjuntament amb àpats històrics anàlegs dels nostres països veïns, a fi d'aconseguir aquest reconeixement internacional. Esperem poder-vos-en donar més novetats els pròxims mesos. A més a més d'aquests objectius, la FERSHC també està treballant en la cerca d'altres pobles del territori català que han celebrat de forma ininterrompuda aquests àpats solidaris. En aquest sentit, ens plau anunciar-vos que en la darrera trobada celebrada el mes de novembre passat a Montmaneu (comarca de l'Anoia), es va segellar la incorporació de Montmaneu a la FERSHC com a nou poble històric. Benvinguts! D'aquesta manera la família de la FERSHC també creix amb els vuit pobles següents: Capmany, Castellterçol, Gelida, la Seu d'Urgell, Montmaneu, Ponts, Verges i Vidreres.

L'orgull, la tradició i el Patrimoni d'un poble!

La trobada de Montmaneu va ser una oportunitat per retrobar-nos totes les colles després de la parada forçada per la pandèmia i per tornar a recuperar el caliu de germanor. En aquest sentit, aquest caliu revifarà amb força el proper mes de novembre (coincidint amb la Festa Petita) d'enguany a Vidreres; amb la celebració de la 10a Trobada d'Escudelles, Sopes i Ranxos Històrics de Catalunya! Per a nosaltres representa una fita molt important, ja que farà també 10 anys de l'enyorada primera Trobada, el 2013, celebrada al nostre municipi. Estem treballant juntament amb l'Ajuntament de Vidreres en l'organització d'aquest esdeveniment, i esperem donar-vos-en més detalls pròximament.

Una altra tasca de la FERSHC és analitzar i potenciar la presència i participació de dones a les colles membres de la FERSHC. A la trobada de Montmaneu es van presentar les dades recollides i podem dir que actualment hi ha un accés igualitari a gairebé totes les colles, però el nombre i el rol de les dones encara és diferent. També es va celebrar el primer debat amb la participació de dones (i homes) de totes les colles, del qual van sorgir moltes idees que de ben segur serviran per millorar la situació actual. En aquesta línia, la Comissió del Ranxo està treballant per cercar informació sobre la participació de ranxeres en l'elaboració del Ranxo del nostre municipi en èpoques pretèrites. Agraïm a qui ens pugui facilitar informació sobre aquest tema, ja sigui a través de fotografies, referències textuais o bé mitjançant el testimoni oral. Per a nosaltres és molt important conservar aquesta informació, ja que forma part del patrimoni del nostre poble i, certament, la informació que tenim actualment sobre aquest tema és força escassa. De la mateixa manera, volem recordar a tots els vidrerencs i vidrerencques que si teniu imatges o documents antics relacionats amb el Ranxo, que us poseu en contacte amb nosaltres.

Sí a la pau i la salut per a tothom! Visca el Ranxo i visca Vidreres! Us esperem el dimarts de Carnaval a la plaça Lluís Companys!

@Ranxo_Vidreres/comissiodelranxovidreres-ranxo_vidreres
www.ranxovidreres.cat

Helena Battle

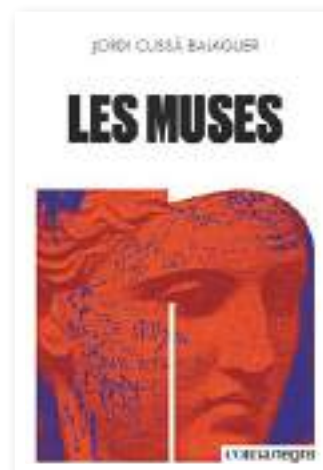
Recomanacions literàries

Les muses, de Jordi Cussà (Comanegra) | Novel·la

Les muses comença al segle XIII i acaba als anys setanta del XX. Cada capítol se centra en un personatge il·lustre de la història: Lull, Poe, Gaudí, Da Vinci, Shakespeare o Camille Claudel... fins a arribar a en Virgili Pardal, el narrador. Tots plegats estan connectats per una mena de poció que ha passat de mà en mà al llarg de vuit segles i que els dota del millor i el pitjor però, sobretot, de la genialitat i la destresa que avui coneixem de cada un.

Les muses també és un homenatge a totes les dones que han sigut fonamentals en la història universal i la ciència. L'esposa de, la germana de, la filla de... sempre a l'ombra d'un senyor que s'emportava totes les medalles. Elles són les autèntiques muses. No només pel seu intel·lecte, també per la seva sensibilitat i per sobreviure a tots els embats, el menyspreu i la indiferència des de temps immemorials.

Em pregunto d'on li va sortir la imaginació a Cussà per construir aquest tripijoc, per posar-se a la pell d'aquestes eminències i crear un ambient tan real i versemblant de cada un d'ells i la seva època. És sorprenent! Una petjada gegant i imprescindible de la literatura catalana.

S'ha acabat el bròquil! Avui cuina amb la mare, **de Carme Cerdà** (El Punt Volat) | Cuina

El llibre de la Carme Cerdà és de cuina senzilla, no pas de *pitimini*, com diu ella. De seguida em va atraure que les receptes que hi trobaria fossin d'aquestes "de tota la vida", res excessivament complicat ni grans exquisideses ni delicatessen, que no m'han entusiasmat mai gaire. A mi posa'm un bon plat de macarrons a la bolonyesa, crema de verdures o peix al forn. I això és el que hi trobarem! Cerdà explica que ella no és que tingui un do innat per a la cuina, però que a mesura que es va anar fent gran d'alguna manera el dia a dia li demanava començar a enfrontar-se als fogons. I sort que ho va fer! Perquè ara tenim a l'abast un meravellós llibre de receptes apte per a tots els públics però sobretot per a gent com jo a qui ens fa mandra cuinar però que, en el fons, alguna cosa ens diu que ja toca començar a innovar. Aquest llibre ens proposa primers plats, segons plats de carn, segons de peix i postres. Reconec que potser hi he trobat a faltar alguna proposta vegetariana, ja que no soc gaire carnívora i cada vegada l'evito més, però estic segura que em salvarà més d'un àpat quan toqui tenir convidats a casa.

Mares i fills, de Theodor Kallifatides (Galàxia Gutenberg) | Autobiografia

Als 68 anys, en Theodor se'n va cinc dies a Atenes a veure la mare. Ja en fa 40 que va emigrar a Suècia però de tant en tant torna al seu país natal. Considera que casa seva és la seva mare i tornar-hi li fa obrir un pou de records i sentiments.

De seguida t'enamores de la mare d'en Theodor. La dolçor necessària i equilibrada. La lucidesa als seus 92 anys. L'orgull de mare i l'entranyable subjectivitat a cada frase. També ens acostarem al seu pare, a la seva passió per l'ofici de mestre i les misèries que va haver de viure durant la guerra de Grècia i el nazisme o a la presó.

L'autor també reflexiona sobre els orígens i la identitat, els amors, les amistats i l'escriure. I s'emociona quan passeja pels carrers de Grècia. Un Kallifatides nostàlgic diu que ara li seria impossible escollir entre els orígens i la terra d'acollida, però reconeix que el sentiment de pertinença és tan fort perquè "el passat és l'únic que tenim", és el lloc dels començaments i les primeres vegades, la llengua materna... i es manté fidel a aquests records.

Nadal solidari al Salvador Espriu

Escola Salvador Espriu

Aquesta època de l'any és un temps ple de bons desitjos, moments de germanor i estones de màgia.

Per tot això, a la nostra escola ho vam voler celebrar preparant una festa grossa i solidària. Una festa que ha implicat tota l'escola: el Mercat de Nadal.

El nostre primer Mercat de Nadal es va poder dur a terme gràcies a la implicació de les famílies, dels alumnes, dels mestres..., de tota la comunitat educativa. Però no es va quedar aquí, en vam voler fer partícips tota la població de Vidreres!

La col·laboració va resultar fàcil perquè l'objectiu era important. Vam voler col·laborar amb La Marató de TV3 i vam fer bategar els nostres cors per participar en aquesta causa solidària!

Per poder dur a terme aquest mercat, des de l'escola es va fer una jornada prèvia de tallers de Nadal. El dia 7 de desembre, l'escola sencera es va organitzar en diferents tallers de manualitats per poder oferir les creacions resultants al mercat del 16 de desembre. Els tallers, majoritàriament, estaven dirigits per diferents famílies voluntàries que ens van oferir el seu temps, la disposició i il·lusió, tot aconseguint una gran quantitat de petites obres d'art.

Així, el divendres 16 vam poder muntar 21 parades on es podien trobar des de diferents mides de tions fins a atrapasomnis multicolors, a més de portaespelmes ensucrats i fins i tot sabons casolans. Sense oblidar els portatavallons nadalencs, les espelmes, les mil figures decoratives de sal, i moltes altres produccions que vestien de Nadal el pati de la nostra escola.

Aquestes parades van ser ateses durant tot el dia pels nostres alumnes. Alguns infants també van cantar nadales durant aquesta diada. Els nens i nenes de l'escola oferien tots aquests productes a canvi d'una aportació voluntària.

El primer mercat de Nadal de l'Escola Salvador Espriu es va tancar amb una aportació de 2.313.58 € que es donà íntegrament a La Marató i amb una gran satisfacció, fruit de la feina feta amb il·lusió, esforç i col·laboració de tots i totes; és a dir, celebrant la gran acollida que ha tingut per part de les famílies i els vidrerencs i vidrerencques.

A més, el nostre Nadal també manté les tradicions màgiques pròpies d'aquesta època de l'any, com són la rebuda del patge reial i fer cagar el tió.

Només podem desitjar-vos que hàgiu gaudit de molt bones festes, que són, com sempre, màgiques i que aquest any han estat una mica més solidàries!

Escola solidària Escola Sant Iscle

Un any més, com marca la tradició de l'Escola Sant Iscle, el grup de mares delegades es va organitzar per preparar, juntament amb altres voluntàries, la Cursa solidària. Dies abans es van trobar a l'escola per imprimir els dorsals, el carnets de patrocinadors, els diplomes i van folrar les urnes de recaptació. El dia de la cursa, es van repartir en els punts de suport al llarg del recorregut i van fer d'animadores dels corredors. Tot això amb l'afany de recollir diners per La Marató, que el 2022 estava dedicada a la salut cardiovascular.

Ens enorgulleix enormement veure la participació i el grau de solidaritat dels nostres alumnes i de les seves famílies en activitats com aquesta. La cursa va ser molt concorreguda, però les aportacions econòmiques encara van ser més destacables, ja que es van arribar a recollir 860 €.

Val a dir, i ens agradaria fer-ne incís, que a finals de novembre també es va fer el gran recapte a l'escola i també es va obtenir un nombre molt satisfactori de quilos de menjar: 260.

El projecte Erasmus+ Institut de Vidreres

L'Institut Vidreres va ser escollit el curs 2019-2020 per formar part del programa Erasmus+ (KA229) titulat Modern Europe-Digital Competency for Young Europeans. Inicialment, el projecte havia de tenir una duració 24 mesos (2 cursos acadèmics) i, per tant, havia de finalitzar el curs 2021-2022. A causa de la pandèmia de la Covid-19, el programa va quedar aturat temporalment i finalment es durà a terme ja que es va poder allargar un curs més, que és en el que ens trobem ara (2022-2023). I, amb la bona voluntat de tirar endavant el projecte per part dels quatre països implicats, hem aconseguit poder dur a terme totes quatre mobilitats a l'estranger aquest curs amb el següent ordre: Gal·les (gener 2023), Finlàndia (febrer 2023), Bèlgica (abril 2023) i Vidreres (maig 2023).

Com dèiem, es tracta d'un projecte europeu on hi participen, juntament amb l'Institut Vidreres, tres centres escolars més: un al Regne Unit (Ysgol Emrys ap Iwan, a Gal·les), un a Bèlgica (Kogeka 5) i un altre a Finlàndia (Niilsän yhtenäiskoulu). Aquests quatre centres escolars treballarem de manera cooperativa amb activitats que fomentin l'aprenentatge, la millora i el desenvolupament de la competència digital de l'alumnat participant, i utilitzant la llengua anglesa com a vehicle de comunicació.

A cadascuna de les quatre mobilitats hi participen 6 alumnes de 2n d'ESO de l'institut, que han superat un procés de selecció dissenyat pels departaments de tecnologia i de llengües estrangeres. A més, tenen l'oportunitat d'allotjar-se a l'estranger amb les famílies acollidores, així com també aquests 18 alumnes rebran l'alumnat estranger a casa seva, fent possible així un veritable intercanvi entre persones de diferents països a tots els nivells (acadèmic, cultural, lingüístic...). Així mateix, l'alumnat participant està representat equitativament per noies i nois liderats pel coordinador de cada centre escolar, i ahora el projecte globalment està dirigit i liderat pel professorat de Gal·les.

Fins ara s'ha dut a terme la primera de les mobilitats, que ha estat a Gal·les (del dia 15 al 20 de gener de 2023). Podem dir que va ser una molt bona experiència, tant per a l'alumnat com per les dues professores que vam acompanyar-los. Durant la setmana que vam ser allà, vam tenir l'oportunitat de conèixer el funcionament d'un centre escolar públic al Regne Unit, veure les seves instal·lacions, la seva manera de treballar i d'organitzar-se, etc. A part de l'estada a l'institut gal·lès, també vam anar al centre OPTiC, que forma part de la Universitat de Glyndwr, on el professorat d'allà ens va ensenyar les seves instal·lacions d'investigació i enginyeria. Una altra de les visites programades i relacionades amb el projecte, va ser la visita a la Universitat de Bangor, on ens van oferir primer una ruta guiada per veure les instal·lacions, formades per dos edificis ben diferenciats (un d'antic ple de vitralls i obres d'art, i un de modern); a més, ens van fer una classe pràctica de balls gal·lesos típics.

Però el que va ser la sorpresa de la setmana va ser la nevada amb què ens vam despertar el dimarts al matí, cosa que és ben poc freqüent a la zona, i va fer que gaudíssim d'un paisatge molt bonic i únic durant gairebé tota la nostra estada. Esperem que la propera mobilitat, que serà a Finlàndia, també puguin veure molta neu i sobretot, gaudir de l'experiència d'estar també en un país tan diferent al nostre.

I amb l'objectiu de conèixer encara millor la zona on ens trobàvem, el dimecres vam anar amb autobús de visita a Llandudno, una de les zones més turístiques i visitades del comtat de Conwy.

Pel que fa a l'acollida a Vidreres el proper mes de maig, des de l'institut comptem amb la plena implicació de les famílies dels/les nostres alumnes per tal que la cloenda d'aquest Projecte Erasmus+ sigui un èxit i ens deixi un molt bon record tant a la comunitat educativa (local i estrangera), com a les famílies i a tot el poble de Vidreres i rodalies.

Finalment, cal dir que per a l'alumnat, el principal beneficiari del projecte Erasmus+, un intercanvi d'aquestes característiques és extraordinàriament positiu ja que, a part de la part acadèmica (millora en l'aprenentatge de la llengua anglesa i de la competència digital), afavoreix el seu enriquiment personal i cultural a través d'una experiència que els serà difícil d'oblidar al llarg de la seva vida.

Laura Algueró

Coordinació Intercanvis i projectes amb l'estranger
Institut Vidreres

HIMNE

DESÈ ANIVERSARI

EL 2013 VAM EDITAR L'HIMNE DEL CLUB. I ELS NENS QUE S'ESCOLTEN SÓN ELS BENJAMINS I ALEVINS DELS PRIMERS EQUIPS DE LA BASE.

**DESCARREGA
L'HIMNE!**

MÚSICA

VÍDEO

VÍDEO CURT

El vidrerenc Sergi Brugué i Carreras participa al Ral·li Dakar 2023

En Sergi Brugué és pilot i copilot de ral·li. Va iniciar la seva carrera en el món de la competició automobilística l'any 2006 en el Ral·li Costa Brava històric amb una Seat 124 FL 2000. Des d'aquesta primera cursa ha participat cada any en diferents ral·lis a Catalunya, Espanya, i a l'estranger.

Té 33 anys i és mecànic de formació, ha cursat CFGM d'electromecànica de vehicles i CFGS d'automoció, tant mecànica com carrosseria i pintura. Combina la feina com a propietari d'un taller mecànic a Maçanet de la Selva, SB Automoció, amb la competició a nivell semiprofessional en Ral·lis Raid¹ i del Campionat Mundial.

La seva afició li ve de ben petit, quan amb amics i un cosí anaven a veure els ral·lis que es realitzaven a Vidreres i als entorns. Amb 7 o 8 anys va demanar al seu pare que el portés a veure el Ral·li Costa Brava, i ja no va parar. Oficialment, va començar als 16 anys² com a copilot de Jordi Bosch (de Can Layo) en el ral·li del Campionat de Catalunya. Per a en Sergi, en Jordi és el seu padri de carreres. A partir d'aquesta primera prova, li van sortir ofertes per participar en diferents curses fins a tancar un programa al Trofeu de Promoció del RACC, anomenat Volant Race, al qual ha participat en quatre edicions en diferents temporades.

Ha participat en el Campionat de Catalunya de ral·lis d'Asfalt i també de terra amb diferents pilots a nivell amateur, sempre amb l'objectiu de créixer esportivament i amb la meta de participar amb els millors cotxes i més potents. De forma esporàdica ha pilotat, ja que li agrada molt la conducció, però les despeses d'aquest món són molt elevades.

Fent el salt al Campionat d'Espanya, ha pogut gaudir de proves tant en asfalt com en terra molt mítiques, com la copa Joves Talents promocionada per la Federació Espanyola, en la qual va aconseguir el campionat com a copilot amb Pep Bassas Jr. de pilot. Ha compaginat els ral·lis de velocitat amb el ral·li Raid-Bajas, al qual va participar amb Joan Lascorz, expilot de motos que en patir un accident i quedar tetraplègic buscava noves maneres de competir. En aquesta edició van guanyar el campionat d'Espanya, tot i les limitacions físiques del pilot. Dos anys més tard, en Gerard Farrés (3r classificat del Dakar en motos) deixa la competició amb motos i es passa al món dels cotxes. Li ofereix a en Sergi l'oportunitat de participar com a copilot i li assegura el primer Ral·li Dakar. Però en aquesta edició no va ser possible participar com a copilot per falta d'esponsorització, sí que hi és present com a mecànic de l'equip FNSpeed (amb base a Llagostera).

A partir d'aquest any, i combinant la competició amb altres ral·lis d'asfalt i terra, tant a Espanya com a nivell internacional (Rally Merzouga i Rally du Maroc), participa a les diferents edicions del Ral·li Dakar. Ha finalitzat el 2022 assolint el Sots Campionat d'Europa de Bajas Cross Country amb un Buggy Canam dins l'equip llagosterenc FNSpeed. I comença el 2023 en el Dakar.

Al llarg de la seva carrera ha competit amb diferents cotxes, sempre al

Per a en Sergi l'esforç és clau per arribar on vols i on et proposes.

costat de bons pilots, compartint i coneixent professionals de l'automobilisme de renom. Ha copilotat amb Jordi Bosch, Pau Frigola, Jordi Alòs, Joan Lascorz, Gerard Farrés, Pep Bassas, Dani Solà, Ramon Cornet, Santi Navarro, Gael Queralt i Jordi Segura, entre d'altres. Destaca que el món de la competició en automoció és complicada per l'alt nivell econòmic, i encara més difícil viure només de la competició.

El millor moment: assolir els objectius com a resultat de la connexió que s'estableix entre pilot i copilot. **El pitjor moment:** quan es pateix un accident.

Comença la temporada 2023 participant en el Ral·li Dakar. Malauradament en el moment d'escriure l'article, sabem que no l'ha pogut acabar. Molta sort per al proper any.

El seu equip té tancat el programa per fer el Campionat del Món de Raids, que es disputarà en països com Mèxic, l'Argentina, Abu Dhabi o el Marroc. I probablement faran alguna prova puntual en algun altre país com a preparació.

Entre elles ha completat tots els Ral·lis Vidreres (que ja en són 13), campionats sencers de Catalunya, diferents proves del campionat d'Espanya de Ral·lis, ha participat a ral·lis de Portugal, França, Itàlia...

Quant a Ral·lis Raid i Bajas, ha pogut fer durant cinc anys el campionat d'Espanya complet, en el qual ha quedat campió d'Espanya; el Campionat d'Europa sencer, on ha participat a carreres com Grècia, Polònia, Hongria o Itàlia..., en el qual ha quedat subcampió d'Europa; en el Ral·li Merzouga ha quedat 2n a la Dakar Challenge i 5è a la classificació general, Rally du Maroc, Rallyes TT a Portugal i, per acabar, aquest serà el seu quart Dakar Rally, un com a mecànic i tres com a participant.

Ha participat en més de 120 proves automobilístiques

¹ Disciplina esportiva motociclista i automobilista fora d'asfalt. Consisteix en una cursa de llarga distància per tota mena de terreny seguint un itinerari establert prèviament per l'organització, en què s'evidencia la resistència dels participants.

² Els 16 anys és l'edat mínima per sol·licitar llicència a la federació. Actualment el reglament ha canviat i permeten la conducció en proves dins carretera tancada, tot i que el copilot ha de tenir carnet de conduir i s'encarrega de portar el vehicle fins a la sortida.

XIX Trobada de motos i vehicles clàssics al centre de la vila

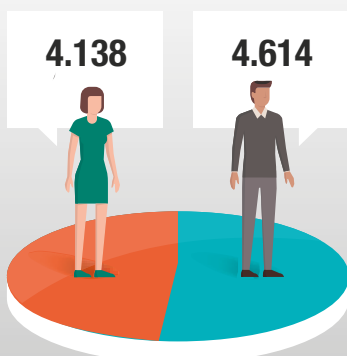
El diumenge 20 de novembre, amb motiu de la Festa Petita de Vidreres, Moto Clàssica Vidreres i Clàssics Motor Club Vall d'Aro vam organitzar la XIX Trobada de motos i vehicles clàssics al centre de la vila. Com cada any, vam menjar les botifarres de salsafins que la penya barcelonista prepara, perquè tots els assistents poguessin gaudir d'un bon esmorzar a la plaça de l'oliva.

Per Sant Iscle i Santa Victòria, música al carrer

Aquest any Creamus i el club Moto Clàssica Vidreres vam portar música al carrer, amb dos conjunts que van tocar a la plaça de l'Església: NO+IGUAL - Els vidrerencs Josep i Xavi Castelló i la resta de músics van amenitzar la trobada més d'una hora amb les seves pròpies cançons de rock en català. Els visitants van quedar ben sorpresos.

LIZ & FETISH BROTHERS - Un grup molt vinculat a l'Escola de Música de Vidreres ens va fer gaudir i ballar a tots, fins i tot a Sant Iscle i Santa Victòria, amb les seves versions dels clàssics de sempre de folk country.

Esperem que l'any vinent puguin participar-hi més grups de l'Escola de Música.

Cens de la població

Del 15/06/2022 al 15/12/2022 la població de Vidreres ha augmentat en 38 habitants.

Ha passat dels 8.714 a 8.752.
D'aquests habitants 4.614 són homes i 4.138 són dones.

Font: Padró municipal d'habitants

Les 10 preguntes sobre el Barça

Presentem deu preguntes més sobre el Barça de futbol, sobre el club en general i alguna qüestió esportiva i vidrerenca; i el fet és que ja en sumen una vuitantena. Llàstima que no ho vam poder preveure, perquè hauria estat bé celebrar el número 100 d'*El Rec Clar* arribant també al centenar de qüestions. Què hi farem! Però l'important, com es diu a l'esport, és jugar (i també guanyar, val a dir-ho, sempre que es faci amb un capteniment de bona llei). Cal no oblidar, però, que el desig de la Penya Barcelonista de Vidreres és despertar l'interès per una cultura barcelonista amb una fórmula fàcil que us permeti de participar i esperonar la curiositat. De vegades les respostes poden ser òbvies, però cal tenir en compte també les possibilitats que es descarten, perquè poden portar-nos a detalls que potser mai hauríem capít, del verb capir. Per a qui no en sàpiga el significat, també pot cercar-lo al *Diccionari de la llengua catalana* de l'IEC, entitat que és... I així no pararíem; és ben bé el que fa la curiositat. Felicitem-nos vidrerencs i vidrerencques de poder gaudir del número 100 d'*El Rec Clar*.

1.- Quin jugador va marcar el que es coneix com "el gol de l'orella" als quarts de final de la Copa d'Europa (temporada 1985-86) contra la Juventus?	Maradona	Schuster	Archivald
2.- Quantes vegades ha guanyat la Champions l'equip femení del FC Barcelona?	Una	Dues	Tres
3.- El vidrerenc Martí Vergés va participar com a jugador de la selecció espanyola en quin Mundial?	Brasil	Espanya	Xile
4.- Quants anys va estar jugant Josep Samitier al FC Barcelona?	15	17	12
5.- Quin porter del Barça es coneixia amb el sobrenom del "Gat de Maracanà"?	Sadurní	Ramallets	Mora
6.- Al primer equip de futbol van coincidir dues parelles de germans: Òscar i Roger Garcia i Frank i Ronald de Boer. Quina temporada va ser?	Temporada 1998-99	Temporada 2005-06	Temporada 1980-81
7.- Víctor Tomàs, jugador i capità de l'equip d'handbol del FC Barcelona, es va retirar...	Perquè va canviar de professió	Per un problema de salut cardiovascular	Perquè era massa gran
8.- Quin exjugador del Barça és actualment ambaixador de l'UNICEF?	Lilian Thuram	Luis Figo	Carles Puyol
9.- En quin esport competeix el Barça Regal UNES?	Rugbi	Bàsquet en cadira de rodes	Patinatge artístic
10.- La temporada 1998-99, en què es va publicar el primer número d' <i>El Rec Clar</i> , en quina posició va quedar el Barça a la Lliga?	Cinquè	Segon	Primer, campió de Lliga

El Rec Clar pel món

Dory i Edu a Peek a Boo Utah

l'Adrià, l'avi Josep i la iaia Marta al Tamarro Nilo, Andorra

Quim Bou, Avi Pitu. Especial Rec Clar 100

L'AVI PITU
CELEBRANT EL REC CLAR Nº 100!

SÍ, SÍ! JA T'HO POTS BEN CREURE! AQUELL ÉS UN PALLÚS, UN TROS DE RUC! SI HA ARRIBAT A EQUIVOCAR-SE!

O L'ALTRE, UN DROPO! NO SABEN FER RES DEL DRET, SEMBLA QUE HO FACIN MALAMENT EXPRESSAMENT!

I MIRA QUE JO JA HO VEIA A VENIR, JA! SÓN TOTS UNA COLLA DE GAMARUSSOS SENSE REME!

NO SERVEIXEN PER A RES! RECORDES ALLÒ QUE VAN VOLER MUNTAR? MARE MEVA, QUIN DESASTRE MÉS MONUMENTAL!

SI ÉS QUE JA ES VEIA A VENIR, QUE ALLÒ NO RUTLLARIA! M'HI JUGO EL QUE VULGUIS QUE HI VAN TREURE PROFIT PERSONAL!

COLLA DE XIMPLES I APROFITATS! SI HO HAGUessin FET COM JO PENSAVA, HAGUÉS ESTAT MOLT MILLOR! T'ASSEGURO QUE...

CARAM! ÉS UNA LLÀSTIMA QUE UN TIPUS TAN SAVI I ESPAVILAT COM TU S'ESTIGUI AQUÍ ASSEGUT SENSE FER RES...

RES? QUE JO NO FAIG RES? I TANT SI FAIG! ARA T'HO DEMOSTRO!

MIRA: VINT TUI TS, I NOMÉS AVUI! MIRA AQUÍ QUÈ ELS DIC EN AQUEST... HA, HA! NO S'HAN NI ATREVIT A CONTESTAR-ME!

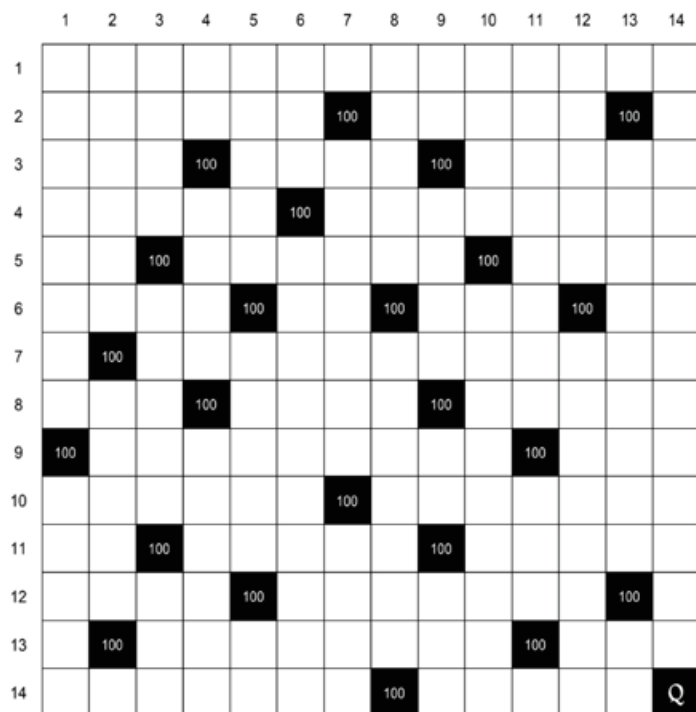
AQUEST QUE VAIG FER FA UNA SETMANA VA TENIR GAIREBÉ CENT RETUITS! TELA MARINERA!

I DIUS QUE JO M'ESTIC ASSEGUT SENSE FER RES...! HA, HA!

I MIRA AQUEST... QUIN "ZASCA" QUE ELS VAIG FOTRE! HO, HO!

Fem poble tot entretenint-nos

Sopa de cent

Trobeu-hi aquestes disset maneres diferents de dir CENT en diverses llengües. Amb les lletres escadusseres podreu formar un missatge ocult.

CENT (català, esperanto, francès, aranès), EHUN (eusquera), CIEN (castellà), UN CENTO (gallec), EKATÓ (grec), SIMTAS (lituà), PACHAK (quítxua), MIA MOJA (suahili), STO (ucraïnès), EINHUNDERT (alemany), ONE HUNDRED (anglès), MIAYA (àrab), PATAKA (aimara), O SUTA (romanès), ODNA SOTNYA (rus), HYAKU (japonès), HO'OKAHI HANELI (hawaià).

a	t	q	u	e	s	s	a	y	a	i	m	t
n	u	r	s	m	a	e	r	o	e	a	m	l
m	i	t	e	t	s	n	s	a	t	k	i	k
e	o	e	m	d	t	g	e	e	n	a	a	a
k	o	i	h	c	n	u	l	i	e	t	m	h
a	s	t	n	u	o	u	m	e	c	a	o	c
t	s	p	o	d	n	i	h	a	s	p	j	a
o	a	y	n	t	o	s	a	n	d	o	a	p
h	y	a	k	u	e	r	u	n	i	p	e	r
m	o	l	t	s	o	s	u	t	a	e	a	n
h	o	o	k	a	h	i	h	a	n	e	l	i
y	s	r	o	n	e	h	u	n	d	r	e	d
e	c	c	u	n	c	e	n	t	o	l	a	r

HORITZONTALS

1. La nostra centenària, amb nom i cognoms (sis paraules que es despengen per l'última vertical). 2. El gènere teatral més higiènic. Per trobar aquest adult de certs insectes hi has de posar força imaginació i una mica d'orgull. Via on no et pares. 3. Senars de gomes. Al front del cèsar o a l'olla de les faves, té bona planta. Quan l'avalí dretament, sabrà el que costava. 4. La nostra revista ho és, perquè és d'aquí. Encara que sigui un sacerdot, no cal fer-li reverències. 5. Amb la B era la bàsica. Referit a les races, hi pesa molt la qüestió facial. Aquest que ve de València i es passeja per Esterri. 6. I un greixós que ve de Mallorca. Entra a l'oficina. Eunuc capat. Ve que torna. 7. A més a més. Treballa envoltat de lloms, no de pernills. 8. Síntomes d'apendicitis. Tant de bo tots fossin clars! Allargar-se en el temps anant contrarellotge. 9. Relacionada amb els pous per on sorgeix l'aigua espontàniament. T'equivoques més d'un cop. 10. Tres minuts per repartir castanyes. Crustaci que pots percebre que és suculent. 11. Unta la part del mig. Escltxa que apareix a la bicicleta. Enrotllar de manera poc habitual, com qui es vol enrotlar. 12. Se n'havien fet molts, al Vidreres de principis del XX. Granota monàrquica. Europa. 13. No és no, però tampoc sí del tot. T'ha vingut a la memòria un redactor desorientat. Unitat mínima de front mesurada en dits quan parlem del seny. 14. Trinxeraire, disbauxat, perdulari, tronera. Passar-s'ho bé, fent aquest crucigrama, per exemple.

VERTICALS

1. Té plaça assegurada a qualsevol poble. Nucli de Vidreres on hi ha, precisament, la plaça d'abans. 2. Sala de festes de Barcelona de la qual va prendre el nom el mestre vidrerenc Mas Jené per a l'orquestra que va fundar el 1947. La guardes al banc i te la menges al restaurant. En part, no en tot. 3. La Cris es posa en perill per culpa del seu mal cap. Campaven, fa temps, per Montbarbat i pel Puig Castellar de Vidreres. Una mica de pràctica. 4. Folre de trenca. Prepari eines per a la batalla. Capturat del fons del mar. 5. Línia de pèl a la porcellana. Trampa per a caçar ocells amagada en un cobrellit. Per poc no es fa de la CUP. 6. Ingredients del còctel. Treu molta gent a caminar pel Pla de Vidreres. 7. De pràctiques. Per fer un forat com aquest cal tenir ofici. Un fotimer de vegades. 8. A l'aire, però surt del terra. Dona la nota amb els peus. 9. Dues de la Ram. Vaillet que no es queixa. Poc neta. Cal un os per tenir una illa grega. 10. I un d'aquests fa com un be negre amb potes rosses. Prendreu terra des de terra. 11. Romana que vivia a Terrassa. La part inferior de l'entrecot. De pràctiques. 12. Fas d'ocell. Fixada a terra de manera radical. 13. Un romà. Ho seria un bus que fes la ruta del poble a Aiguaviva, per exemple. La mesura de totes les coses és en l'amor, però, per desgràcia, no és l'amor. 14. Els sererdivedats prenen un sentit cabal només si els relacioneu dretament amb la primera horitzontal.

Sudoku

		6		7			3	9
				6				
			2	3			8	6
	1		3				7	
2	3			4			9	5
4		5					2	
9	5		6				8	
3				2	8		5	
7			5	9				

Rostit d'ànec amb botifarra dolça i poma

Josep Maria Oller i Lladó

INGREDIENTS

- Cuixes d'ànec
- Botifarres dolces
- Pomes Golden
- Oli d'oliva
- 2 cabeces d'all
- 2 cebes senceres
- 1 pastanaga
- 3 tomàquets sencers
- Brandi i vi ranci
- Sal i pebre
- Peles de les pomes i una de llimona

ELABORACIÓ

Es posa a rostir l'ànec amb un rajet d'oli, sal i pebre. Quan agafa color, s'hi posen la pastanaga, els alls, les cebes i els tomàquets i una mica d'aigua. Quan ja ha agafat més color, encara, s'hi afegeixen les pells de les pomes i de la llimona, així com un bon raig de brandi i de vi ranci, les botifarres i les pomes, que abans s'han de tallar a gra d'all i fregir enfarinades. Amb tot dins la cassola, aleshores es van donant voltes fins que l'ànec quedi ben cuit.

Per acompanyar aquest plat es recomana un Alella blanc o cava brut.

Pastís de poma

Josep Maria Oller i Lladó

INGREDIENTS

- 4 ous
- 3 iogurts desnatats, naturals o de llimona
- 5 pomes
- 180 grams de sucre
- 100 grams de farina
- 1 sobre de llevat en pols

ELABORACIÓ

Es barreja tot i es tritura. Aleshores s'aboca en un motlle de 26 cm de diàmetre, amb la base coberta amb paper de forn, i tot sucuat amb mantega. Per damunt s'hi posa poma tallada.

Aleshores ha d'anar dins el forn a 180 graus durant una hora; es recomana posar el forn amb aire.

Per acompanyar es recomana un vi moscatell o vi ranci.

Fes-ho tu mateix (DIY)

Tens ganes de preparar les teves pròpies sinergies o preparats a base d'olis essencials? *Do It Yourself* (DIY) significa "fes-ho tu mateix" i amb l'aromateràpia és possible!

Fa un temps us vam parlar dels olis essencials i les propietats que tenen. En aquesta ocasió volem ensenyar-vos a fer les vostres pròpies sinergies i preparats.

Què és una sinergia?

Una sinergia consisteix a associar diferents olis essencials i/o vegetals per reforçar l'acció que es busca. Els olis poden tenir diferents propietats, cosa que permet obtenir una mescla que actuï a diferents nivells, o si es mesclen olis amb les mateixes propietats poden reforçar-se mútuament per obtenir l'efecte desitjat.

Per quines vies d'administració poden utilitzar-se les sinergies?

- Per via cutània: fent massatges sobre la pell, amb banys aromàtics o amb cataplasmes. La via tòpica és la via de preferència.
- Per via olfactiva: directament o indirectament.
- Per via oral/sublingual: en aquest cas s'utilitzarà un suport neutre com un comprimit neutre, sucre, una cullerada d'oli vegetal, etc. Molt important per aquesta via respectar les proporcions i les dilucions.

MOLT IMPORTANT! Abans d'utilitzar qualsevol oli essencial cal consultar les vies d'administració, les contraindicacions i les precaucions. NO tots es poden utilitzar per embarassades, lactants, nens, asmàtics ... i NO tots es poden utilitzar per totes les vies. Per això, és molt important respectar els modes d'ús, les dosificacions i les precaucions d'ús per evitar qualsevol risc. Cal consultar un farmacèutic o un metge per tal d'actuar amb total seguretat.

La dilució que s'utilitzarà anirà en funció de l'ús i l'òrgan al qual es destinarà. Per exemple, en el cas d'un ús cutani per obtenir una acció cosmètica la dilució es farà a l'1%.

Com crear la sinergia?

S'utilitzarà un flascó de vidre topazi (marró, verd o blau), amb comptagotes, amb bomba dosificadora, amb pipeta, amb esprai o en roll-on.

1. Introduïu-hi les gotes de l'oli essencial. Sempre començarem per la quantitat més petita. Inclinem el flascó de l'oli 45º perquè els olis essencials caiguin gota a gota, per així calcular correctament la quantitat introduïda.
2. Ompliu el flascó de l'oli vegetal (AV) escollit.
3. Tanqueu bé el flascó i agiteu-lo per tal d'homogeneïtzar la mescla.
4. Anoteu en el flascó el nom de la sinergia juntament amb la data d'elaboració.

Per les mescles es recomana utilitzar olis vegetals purs (AV) o bases neutres que no puguin alterar l'absorció dels olis essencials i aconseguir, així, el màxim de la seva acció.

Com conservar la sinergia?

Els olis essencials són sensibles als raigs ultraviolats, per això utilitzarem un flascó de vidre i topazi. A més, són molt volàtils i van perdent progressivament la seva acció si no estan segellats estancs. Recordeu tancar el flascó després d'utilitzar-lo per preservar-ne l'eficàcia. En el cas d'utilitzar un oli vegetal s'aconsella utilitzar-la un màxim de 6 mesos, ja que són més sensibles a l'oxidació.

Quins olis essencials podem utilitzar per preparar les sinergies?

Per dur a terme les sinergies és important assegurar-nos que utilitzem olis essencials que siguin d'òptima qualitat i que la informació que regula la seva aplicació sigui objectiva, competent i científica. Cal utilitzar olis essencials quimiotipats (AEQT) que ens garanteixen la seguretat durant la utilització.

A l'hora d'iniciar un tractament amb un oli essencial és molt important seguir uns criteris per una bona selecció: que tingui certificació botànica, l'origen geogràfic, el mode de cultiu, el moment de la recol·lecció, l'òrgan destil·lat, el mode d'extracció i el quimiotip.

Farmàcia
Moré

Us proposem algunes formulacions cosmètiques perquè comenceu a gaudir del DIY.

ROLL-ON PER A PICADES D'INSECTES

Ingredients:

☑ AEQT - Espiego macho - 60 gotes

☑ AEQT - Menta piperita - 40 gotes

☑ AV - Calèndula hasta completar el frasco

☑ Frasco con roll-on - 10 ml

Espiego macho - 10 ml

Menta piperita - 5 ml

Calèndula - 50 ml

Frasco con roll-on 10 ml

- Utilitzeu un flascó de 10 ml amb roll-on
- Ompliu fins a la meitat de l'envàs amb AV de calèndula. Afegiu-hi els olis essencials i acabeu d'enrasar amb l'oli vegetal.
- En aquest cas posarem els següents olis essencials:
 - AE d'Espígol mascle (*Lavandula latifolia*) 60 gotes
 - AE de Menta Piperita (*Mentha piperita*) 40 gotes
- Com utilitzar-lo: tantes vegades com sigui necessari sobre la picada.
- NO APTA PER A EMBARASSADES I NENS A PARTIR DELS 6 ANYS.

EXFOLIANT CORPORAL

Ingredients:

☑ AEQT - Laurel - 5 gotes

☑ AV - Coco - 4 cucharadas soperas

☑ Azúcar - 3 cucharadas soperas

☑ Tarro pequeño

Laurel - 5 ml

Coco - 100 ml

Azúcar

Tarro pequeño

- Utilitzeu un recipient opac de terrissa.
- Per facilitar la preparació, abans de tot poseu l'oli vegetal de coco en un lloc càlid per tal que es reblaneixi (no l'escalfeu mai al microones, si cal submergiu-lo en aigua calenta).
- Agafeu 4 cullerades soperes de l'oli de coco i la mateixa quantitat de sucre i poseu-les en un bol. Mescleu-ho amb l'espàtula fins a obtenir una textura untuosa i homogènia.
- Afegiu-hi l'oli essencial de lloret (AEQT Laurel) 5 gotes; mescleu-ho i poseu-ho dins del recipient.
- Com utilitzar-lo: apliqueu sobre la pell prèviament humida i feu massatges amb petits moviments circulars. Aclariu després de la utilització
- NO APTA PER A EMBARASSADES I NENS A PARTIR DELS 6 ANYS

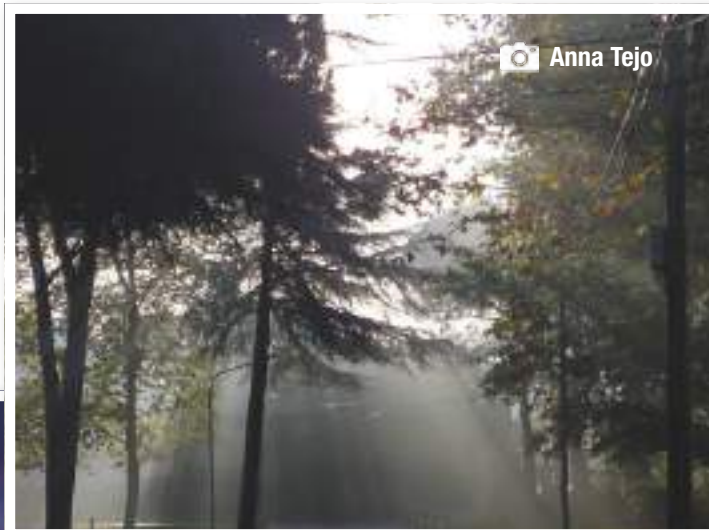
RECORDEU:

Es poden utilitzar els olis essencials per beneficiar-se de les seves notables propietats, però sense oblidar mai el risc de toxicitat que comporta una automedicació abusiva.

NO tots els olis essencials es poden utilitzar per totes les vies d'administració i NO tots són aptes per a tothom.

En cas de dubte, consulteu un farmacèutic o un metge per tal d'actuar amb total seguretat.

Fenòmens meteorològics

Fa cent números: petita crònica del començament

Vols fer una revista al teu Ajuntament o entitat? Truca'm. Aquestes paraules d'un petit anunci al diari *El Punt* que acompanyaven la fotografia d'una cara riallera em van cridar de seguida l'atenció perquè, providencialment, responien a una idea que em voltava pel cap des del moment que vaig fer-me càrrec de la regidoria de cultura: fer una revista a Vidreres. Hi havia un precedent als anys setanta i vuitanta, *La Taula del Racó*, d'iniciativa privada i que ja havia desaparegut. Ara la intenció era fer des de l'Ajuntament una publicació periòdica que no fos un butlletí municipal (en el qual sovint informació i propaganda tenen fronteres difuses) sinó una revista de veritat, oberta a totes les persones i entitats del poble.

Hi vaig trucar. I em va contestar en Pep Collelldemont, antic director d'*El Punt*, que havia creat una empresa de comunicació. Ens vam entendre de seguida. I ben aviat l'esquema bàsic va quedar establert: una revista finançada per l'Ajuntament però amb un consell de redacció independent i voluntari que la gestionava amb el suport de l'empresa professional de comunicació que s'encarregava de la correcció, la maquetació i l'edició. Vaig presentar la idea al Ple (aleshores l'alcalde era en Josep Sala), que la va aprovar amb plena convicció. La independència del Consell de redacció va aixecar alguna suspicàcia, però la puntualització que la regidoria de cultura sempre hi tindria cadira la va esvaïr. Un Consell inicial per al qual de seguida vaig comptar amb l'entusiasme d'en Ramon Garriga, la Montse Ciurana, la Montse Vila, la Dolors Iborra i, a partir del número dos, de l'Anna Viader.

En reunions inacabables (i, val a dir, extremadament divertides i instructives gràcies a en Pep i en Ramon), vam anar dissenyant el primer número a partir d'aquestes idees fonamentals: havia de ser exclusivament en català i arribar gratuïtament a totes les cases; havia de reflectir el que passava al poble, com a testimoni per a fixar-ne la història i també ser un punt de trobada d'opinions, de queixes, de propostes; havia de ser plataforma i altaveu de les entitats i un canal de comunicació per a l'Ajuntament; i havia de funcionar de tal manera que no representés una feina excessivament feixuga per als membres del Consell que en perjudicés la continuïtat. La periodicitat trimestral ens va semblar que afavoria aquesta darrera intenció perquè volíem que la revista no fos una flor d'estiu o de legislatura.

A més, hi hauria altres directrius: tots els articles haurien d'anar signats (només vam permetre pseudònim amb Paul Portobello, el misteriós i iconoclasta col·laborador de la secció "Contra Clar" i amb el doctor Manzanegue, que portava la secció "Res Clar"); no se censuraria res, l'únic límit seria el respecte, no les opinions; es vetllaria per una maquetació seriosa, amb equilibri entre text i imatge; per a les entrevistes, defugiríem la gent famosa o que ja tenia altres plataformes i apostaríem per gent normal i corrent que tingués coses interessants per explicar; el Consell, com als diaris, tindria la potestat sobre els titulars; i els col·laboradors s'haurien d'ajustar a l'extensió que els marqués el Consell.

La portada del número 1 amb la foto Tardor al Rec Clar, d'en Josep Ferrer

I així va ser com el mes de març de fa vint-i-cinc anys va sortir al carrer el primer *El Rec Clar* i ha anat fent via fins arribar al número cent. Els membres d'aquell primer consell preteníem aquesta continuïtat, però no sempre la vam tenir clara. A tall d'anècdota, la portada del número vint-i-u és ben significativa: com que no sabíem què passaria després de les eleccions vam decidir fer una portada de caire testamental, amb un recull de les publicades fins al moment. I el cert és que no va passar res perquè cal remarcar que cap dels diferents consistoris que s'han succeït des d'aleshores, de diferents colors polítics, ha posat sobre la taula deixar de finançar la revista, i la relació Consell-Ajuntament ha estat normalment fluida, malgrat alguna topada inevitable, la més remarcable de les quals va ser al número trenta, amb l'amenaça per part d'un regidor de denunciar el Consell i l'alcalde si es publicava un article que no li agradava. Per descomptat, l'article es va publicar.

Des d'aquell primer número el Consell de Redacció s'ha anat renovant amb diferents persones que n'han format part, voluntaris que amb generositat i empena han fet que la revista segueixi endavant. També s'han succeït els col·laboradors, que ja comencen a ser multitud; i les

Al Rec Clar. JB

entitats, i els particulars que hi han fet aportacions... De tots plegats és el mèrit que la revista hagi arribat fins avui i que els vidrerencs i vidrerencques se la sentin com a pròpia: trobo molt emocionant, per exemple, que algú, quan fa les maletes per viatjar, no s'oblidi d'agafar la revista del seu poble per fer-s'hi una fotografia en llocs ben remots.

Repasar ara els noranta-nou números precedents ens dona una perspectiva de com ha anat canviant el poble, de com han anat canviant els temps. En aquell primer Consell ens comunicàvem per telèfon, havíem de fer viatges amunt i avall amb les correccions de les proves i imprimíem en blanc i negre per qüestions de costos. Ara, les noves tecnologies ho han facilitat tot, però al mateix temps ha canviat la fesomia de com s'informa la gent. Té sentit ara, al temps de les xarxes socials, una revista de paper? Per a la informació immediata no, i, de fet, mai no ho ha pretès perquè és trimestral. Però per molts altres aspectes, segur que sí. Perquè les xarxes són fum, són l'autopista de la immediatesa, la volatilitat, la urgència, sovint pensament simple i superficial. La revista de paper té un altre ritme; és espai per a la pervivència, per acollir textos reposats, argumentats si cal, i,

sobretot, és un objecte que pots tocar, tragar, guardar, col·leccionar... on queda constància física del que passa en aquesta comunitat que es diu Vidreres. Això no treu, però, que no calgui repensar-la per tal que, malgrat els canvis, segueixi responnent als dos principals aspectes fundacionals: ser testimoni del pas del temps i ser eina de cohesió.

A l'editorial del primer número ja dèiem que el nom, *El Rec Clar*, identifica un topònim singular vidrerenc i que també pot simbolitzar *el corrent del rec que flueix, com la vida mateixa, la claredat d'una aigua transparent...* que eren bons punts de referència per a una revista que havia d'identificar el poble. Aquestes paraules crec que valen també per ara. I per tancar, de moment, el cercle, no em puc estar d'acabar amb els mots d'un trobador del segle XIII, que potser va ser veí nostre perquè era propietari de Santa Seclina, que encapçalaven aquell primer editorial de fa cent números: *... i vaig veure el clar riu, i el jardí, el verd prat i el pomer...*

Em fa il·lusió pensar que ja parlava del nostre Rec Clar.

El Rec Clar número 100

Comissió del Ranxo

Sens dubte el més difícil en aquesta vida és mantenir-se, i *El Rec Clar* ho ha aconseguit. Des dels seus orígens el 1998 fins ara *El Rec Clar* ha estat capaç de romandre un element actiu i memorable en la vida de les vidrerencs i vidrerencs.

Cal felicitar totes les persones i òrgans que l'han fet possible, i encoratjar a seguir durant molts anys!

Per a la Comissió del Ranxo, *El Rec Clar* ha estat una eina de difusió de les nostres activitats, i un element de comunicació molt útil per compartir amb el nostre poble tots els nostres projectes, objectius i celebracions.

La nostra revista ens permet tenir un arxiu històric del que ha succeït al nostre poble i a la nostra entitat. Considerem que *El Rec Clar* ha estat, és i serà una eina molt potent i la Comissió està molt agraïda de poder-ne gaudir.

A la Comissió del Ranxo sabem què significa anar porta a porta i l'impacte positiu que això suposa en la relació amb totes les persones del poble, i passa el mateix amb la nostra revista. A més a més, a les persones de Vidreres que viuen fora els suposa connectar amb el poble i posar-se al dia de tota l'activitat cultural, política i esportiva.

Finalment, ens deixarà el record de persones entranyables i emblemàtiques del poble en les seves entrevistes, d'imatges de vidrerencs i vidrerencs arreu del món, d'articles de cultura, meteorologia, medi ambient, d'arxius de totes les entitats i una infinitat de records que han marcat les nostres vides. Els éssers humans han construït civilitzacions al voltant dels rius més importants del món, i *El Rec Clar* ha fet créixer el nostre orgull vidrerenc a nivells inigualables.

@Ranxo_Vidreres

www.ranxovidreres.cat

L'orgull, la tradició i el patrimoni d'un poble!

Escola Sant Iscle

Des de l'Escola Sant Iscle ens plau felicitar a tot l'equip de persones que un bon dia de 1998 es va involucrar de manera voluntària i amb molt d'entusiasme en aquest projecte i als que s'hi han anat sumant i prenent el relleu en aquesta tasca.

Aquesta iniciativa ha estat molt ben rebuda pels habitants de la nostra vila de Vidreres. Molts han estat els articles publicats i de temàtiques molt diverses, i això fa que desperti l'interès de tots els públics.

Com a escola volem agrair-vos la plataforma que ens heu facilitat per poder donar a conèixer el nostre dia a dia, els nostres projectes i opinions. Estem molt contents de participar-hi i formar-ne part perquè ens serveix també per arribar a aquells que no estan directament en contacte amb la comunitat educativa. Només ens resta desitjar-vos empenya per molts anys més!

Club Olímpic Vidreres

El Club Olímpic Vidreres vol felicitar a tota la gent que ha elaborat i participat durant aquests 100 números a la nostra revista *El Rec Clar*. I és que la funció divulgativa de totes les activitats que es fan al poble i en particular les activitats esportives que fem al nostre club són de gran utilitat per a tots nosaltres. Agraïm a totes les persones que fan i faran durant 100 números més que les nostres activitats tinguin veu i els vidrerencs, coneixement dels nostres esdeveniments esportius.

Ànims i a continuar!

Moto clàssica Vidreres

El Club Moto Clàssica de Vidreres vol felicitar els fundadors i col·laboradors que durant 25 anys han anat donant vida a la revista *El Rec Clar*.

Desitgem que tingui continuïtat per molts anys i que les noves tecnologies no la desplacin.

Club Twirling Vidreres

Felicitats! No totes les publicacions arriben al número cent, però vosaltres ho heu fet.

Cent números que han informat els veïns i veïnes de Vidreres sobre temes que, si no haguessin estat publicats, potser no haurien tingut notícia.

Cent números que han mostrat camins, paisatges, edificis... i que han dibuixat com era, com és, i fins i tot com pot ser Vidreres en un futur. Cent números que ha servit per donar veu a entitats per tal de donar-se a conèixer, per fer-les participatives, per fer-les més públiques. Cent números que han viatjat per tot el món portant el nom de Vidreres. Cent números que han pujat muntanyes, han creuat oceans. Han viatjat en cotxes, autobusos, avions, vaixells...

Cent números que s'han fotografiat a llocs on ens han fet desitjar estar. Llocs coneguts, llocs que molts no sabíem que existien.

Cent números que han portat detalls de les nostres festes, dels nostres costums, de la nostra cultura.

Com hem escrit altres vegades, Vidreres és viu. I vosaltres ajudeu que la seva vida perduri en el temps.

Per aquests motius i per mil més que ens hem deixat al tinter, des del Club Twirling Vidreres us felicitem per aquest aniversari, i us animem a continuar fins als dos-cents, que ho tornarem a celebrar.

Feu cultura. Feu societat. Feu Vidreres.

El Rec Clar. Present i història de Vidreres

Fa 25 anys començava la revista el Rec Clar. Una aventura que, amb un quart de segle d'història, ha viscut en primera persona l'evolució cultural, econòmica, esportiva, gastronòmica i social de Vidreres, plasmada a través dels ulls del Consell de redacció i voluntaris que han fet possible aconseguir l'edició número 100.

A totes les edicions han traspuat la constància de l'esforç i la passió necessaris per part de totes les persones compromeses amb aquest projecte que, al llarg dels anys, han estat nombroses i variades.

El Rec Clar és molt més que una revista que arriba a les nostres cases, és la crònica de la nostra història com a municipi que permet viure el present, en el moment en què s'edita, i la història, quan revisem els exemplars antics al cap d'uns anys.

El març de 1998 es va publicar el primer número i així va començar a conrear-se el sentiment de pertinença a la revista, de manera que avui dia tenim vidrerenacs i vidrerenques que són fora de Vidreres però que reben el Rec Clar allà on siguin, més lluny o més a la vora, però sempre amb il·lusió i amb ganes de llegir aquests fragments de la vida del poble.

És per tot això que sempre he sentit una especial admiració per aquest projecte. Mantenir-lo viu superant múltiples dificultats que estic que segur que hi ha hagut i arribar al vint-i-cinquè aniversari és fruit, certament, d'alguna cosa més que la sort.

Finalment és de justícia reconèixer l'esforç de tota la gent que ha participat i fet possible que el Rec Clar sigui un referent de vida i història de Vidreres. L'enhorabona pels vostres primers vint-i-cinc anys i per tots aquells que han de venir

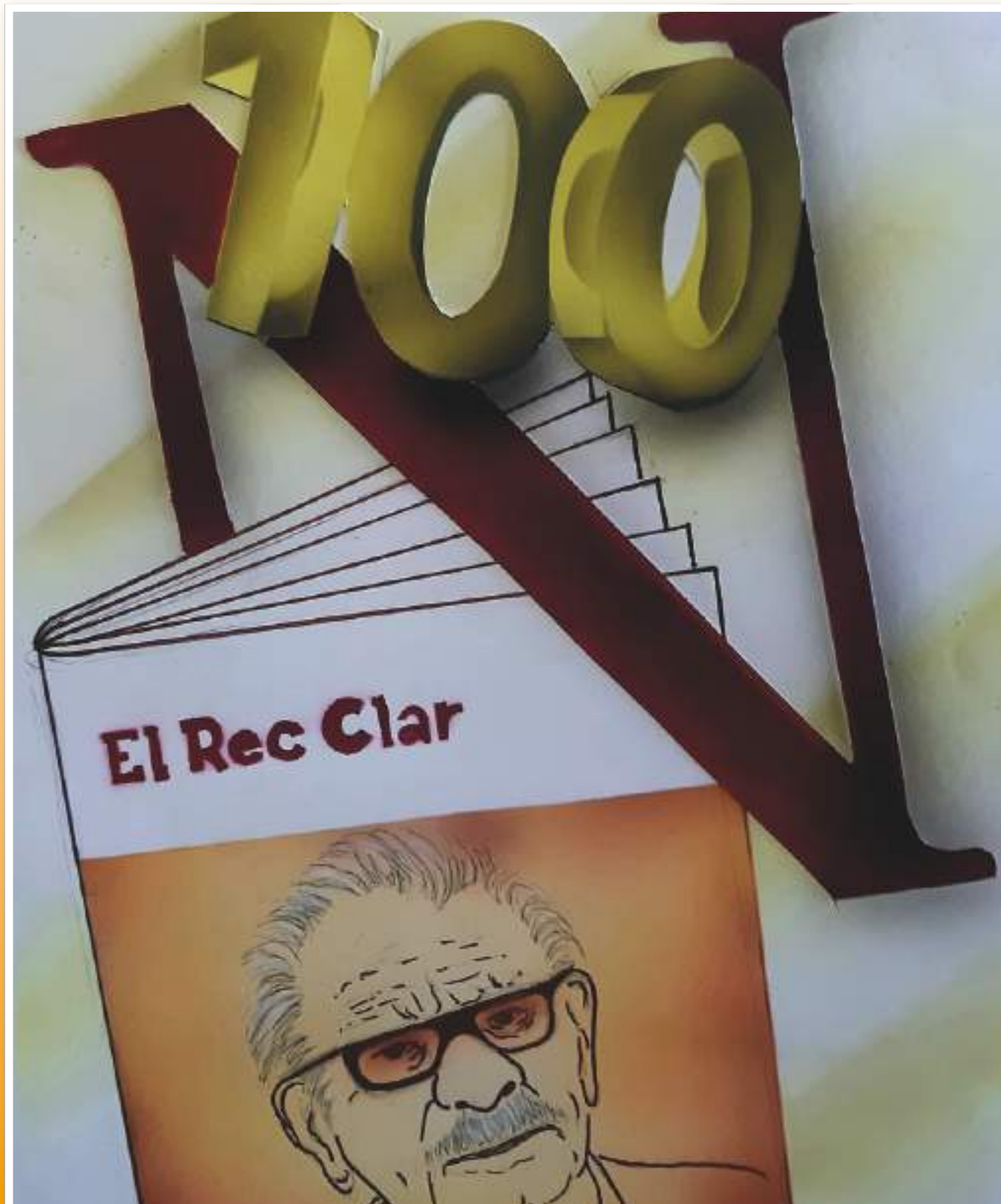
Jordi Camps i Vicente
Alcalde de Vidreres

La Visió de la Tere

El número 100

Voldria agrair l'esforç que es realitza trimestre a trimestre per contribuir a aquesta revista per al poble de Vidreres, la qual estableix un nexa que és imprescindible per a tots. No tan sols per informar, també per recordar i sempre escoltant el futur.

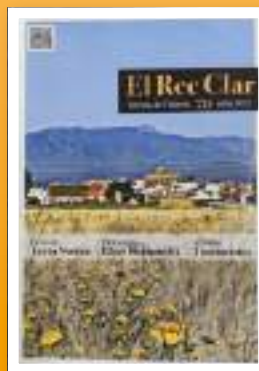
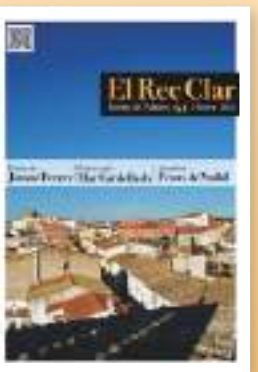
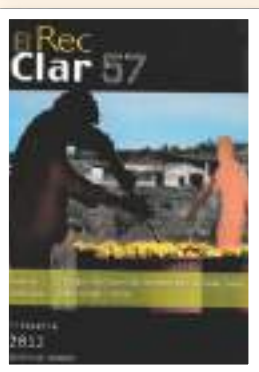

Parlem de.. Recull del número 76-99

El Parlem de és una secció que habitualment ens aporta dades del passat de Vidreres, i que permet saber d'on venim per saber cap on volem anar.

Edició	Article	Autor
76	Excavacions arqueològiques al castell de Sant Iscle	Joan Llinàs i Pol
77	Vidreres en dades	Nitescu Petre-Grigore
78	Santa Seclina	Narcís Gascons Clarió
79	13a campanya d'excavacions al castell de Sant Iscle	Joan Llinàs i Pol
80	Mossèn Antoni Doltra, capellà i poeta fill de Vidreres	Narcís Gascons Clarió
81	150è aniversari del Casino La Unió	Josep Formiga i Bosch
82	El tràgic destí dels traginers	Narcís Gascons Clarió
83	14a campanya d'excavacions arqueològiques al castell de Vidreres	Joan Llinàs i Pol
84	Escola regida per les germanes carmelites de la caritat, o vedrunes, a Vidreres (1860-1917)	Josep Formiga i Bosch
85	El sol i la lluna a la volta de l'església	Narcís Gascons Clarió
86	De les casetes de peons caminers al barri d'obres públiques	Josep Formiga i Bosch
87	15a campanya d'excavacions arqueològiques al castell de Vidreres	Joan Llinàs i Pol
88	Una aigua prodigiosa	Narcís Gascons Clarió
89	El llibre de comptes de la confraria del Roser de Vidreres	Josep Formiga i Bosch
90	Dintells i balcons que fan història	Narcís Gascons Clarió
91	16a campanya d'Excavacions arqueològiques al castell de Sant Iscle	Joan Llinàs i Pol
92	Febrer del 32	Narcís Gascons Clarió
93	La immigració occitana a Catalunya en els segles XVI i XVII. Es cas de Vidreres	Josep Rovira
94	Homenatge a Ramon Garriga	Diversos autors
95	17a campanya d'Excavacions arqueològiques al castell de Sant Iscle	Joan Llinàs i Pol
96	Vidreres i la seva vinculació amb Sant Feliu de Guíxols	Josep Formiga i Bosch
97	Què en fem, del català?	Joaquim Bayé Ferrer
98	Un episodi de la guerra de successió a Vidreres	Mateu Guitart i Codina
99	18a campanya d'Excavacions arqueològiques al castell de Sant Iscle	Joan Llinàs i Pol

Resum "Parlem amb.." des del 75 al 100

75

Especial 75è número

76

Vitraris

77

Ruth Rosique
Alcaldeessa de Vidreres

78

Josep Borrell
Cuiner

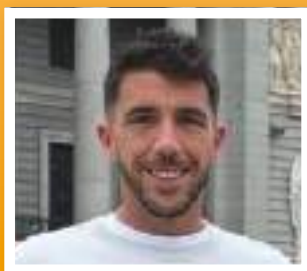
79

Il·luminada Guitart
Estudiosa del poeta Josep
Sebastià Pons

80

José Verjaga
Àrbitre de futbol

81

Esther Carrillo
Professora de música de
l'escola de Música de Vi dreses

82

Enric Verdú
Empresari vidrerenc

83

La Creixença
Dona emprenedora i valent,
impulsora del futbol a Vidreres

84

Lluís Ferrer
Implicat amb diferents entitats
culturals del poble

85

Esther Argelich
Confeccionadora
marca @Maniak

87

Francesc "Pacu" Valencia
Vidrerenc actiu i participatiu amb
les diferents entitats i iniciatives del
poble

88

Berta Doltra

Jugadora de futbol del Girona FC

89

Arnau Call

Un vidrerenc al Japó

90

Liliana Maffiotte

Pianista

91

Dr Xavier Madrenys

92

Anna Lecha

Directora Escola Sant Iscle

93

Rafel Colls "en Rostoi"

Venedor verdura

94

Aina Martin

Jugadora de bàsquet

96

Jesús Ciuró

Actori i exsecretari de l'Ajuntament de Vidreres

97

Rosalia Garcia

Serveis socials

98

Ivan Pérez

Patinador artístic

99

Irene Borrell

Carnisseria Can Batlloera

100

Carles Sais

L'home i el seu equilibri amb la naturalesa

És evident que l'home creix paral·lelament al desenvolupament de la tècnica i de la ciència, però també és evident que quasi tots els seus actes i manera d'actuar tenen el seu origen a partir de determinats pensaments i sentiments que a la llarga van configurant la societat en una determinada manera de pensar i actuar.

Concretament, i m'atreveixo a afirmar-ho, avui la crisi ecològica que patim és la conseqüència directa d'un progrés tecnològic mal aplicat, fruit de determinades actuacions polítiques, que tot sovint ens fan oblidar la voluntat respectuosa que hem de tenir amb el medi que ens envolta. La nostra societat s'esforça moltes vegades a "dominar" la naturalesa i només aconsegueix que ens sentim estranys en la nostra pròpia terra. És necessari més humilitat davant les forces naturals que ens superen i fer que imperi en nosaltres un sentiment de justícia, de donar i rebre al mateix temps, perquè només d'aquesta manera podrem transmetre als nostres descendents un ambient en equilibri, que també vol dir el nostre propi equilibri natural i de salut.

Al llarg de la història trobem moltes civilitzacions que, malgrat les seves imperfeccions, han demostrat la possibilitat d'establir una cultura en harmonia amb el seu medi. La clau radica només a adaptar l'home a la naturalesa i no al contrari.

Així, avui hauríem d'aprendre a respectar més la naturalesa, que, en definitiva, és un respecte a la vida i un respecte a nosaltres mateixos.

La naturalesa, la Terra concretament, és la font d'una quantitat gairebé infinita de mitjans per a recuperar i mantenir la vida i la nostra salut. Així, les fruites, les verdures i els cereals renoven la nostra carn i la nostra sang; les plantes, la majoria medicinals, ens proporcionen aliments i substàncies vitals que estimulen les nostres funcions orgàniques i ens poden fer retrobar l'equilibri perdut en els diferents trastorns de la nostra vida; les deus i els rius ens subministren aigua, l'element bàsic per a la vida; el sol, l'aire, la mateixa terra, tots són elements primordials per a mantenir el nostre to vital i la nostra salut.

Simplement, l'estudi de la naturalesa i el respecte que ens infon és, inevitablement, meravellós i gratificant; no obstant això, és incompreensible com la majoria de gent rebutja aquests remeis tan senzills i valuosos i s'obsessiona a cercar remeis i formes de vida més costosos i complicats.

Ja sé que el fet que aquests agents naturals tinguin una acció curativa sobre l'organisme de tot ésser viu no és cap descobriment modern. Les propietats curatives de l'aigua ja eren conegudes pels romans. Foren ells, precisament, els qui fundaren diferents balnearis, alguns dels quals, malgrat el temps transcorregut, encara avui es mantenen en plena activitat.

Les plantes medicinals i altres vegetals s'han utilitzat des de l'antiguitat amb la intenció de curar, i avui són de sobres conegudes les propietats terapèutiques de molts principis actius que contenen la gran varietat de plantes que tenim al nostre abast.

La mare Naturalesa sap donar-nos tot allò que necessitem per a viure en plena harmonia i salut:

- **El sol**, que ens dona l'energia necessària a partir del reflux de la sang arterial i de l'acció vitamínica dels seus raigs ultraviolats, depura el nostre cos de les toxines acumulades.
- **L'argila**, aquest agent curatiu que, en contacte directe amb la nostra pell, només ens proporciona beneficis. Caminar descalços, aplicar-nos o banyar-nos en fang, són pràctiques que enforteixen el nostre cos. Per les seves grans propietats cicatritzants, depuratives i calmants, hauria de formar part de totes les farmàcies casolanes. Ben segur que ens estalviariem moltes vegades d'intoxicar el nostre organisme amb química innecessària.
- **L'aigua**, l'element més important per a tot ésser viu, aplicada de qualsevol manera, estat o temperatura i amb finalitats curatives, és un dels elements més efectius per aportar al cos calor o fred, per aconseguir accions analgèsiques i antiinflamatòries o com a descongestionant i tonificant, segons sigui l'aplicació calenta o freda.
- **L'aire**, que a més de ser l'element indispensable per a la respiració, ens proporciona l'equilibri necessari per al desenvolupament. Pensem que l'ésser humà és una criatura d'aire, de la mateixa manera que els peixos ho són de l'aigua.

Així doncs, és obvi que mantenir en bon estat aquests elements que ens proporcionen vida, benestar i salut, és tasca de tots. Oblidar les obligacions que tenim per a mantenir-ne l'equilibri és una greu irresponsabilitat i un atemptat contra la mateixa Vida, en què tots sortim perjudicats, i el que és pitjor, hipotquem el futur de les generacions que ens han de succeir.

Tant de bo la nostra irresponsabilitat no ens faci penedir demà davant de fets irreversibles. De Terra, només en tenim una: així que ESTIMEM-LA.

L'hidrogen, font d'energia

L'hidrogen és el primer i el més lleuger dels elements químics. A part de ser component de la molècula de l'aigua i, com a tal, de les tres quartes parts de la superfície de la Terra, té la capacitat d'unir-se, en determinades condicions, per formar compostos que reaccionen duplicant i triplicant la seva massa inicial fins a esdevenir el gas noble heli. En aquest procés s'allibera una gran quantitat d'energia calorífica i lluminosa.

A l'univers és el component més abundant. Els estels brillen perquè transformen grans quantitats d'hidrogen en heli. El sol en consumeix sis-cents milions de tones per segon per convertir-les en cinc-cents noranta-sis mil tones d'heli. Els quatre milions que resten són l'energia que escalfa i il·lumina el nostre planeta.

La transformació de l'hidrogen en heli dona peu a la fusió nuclear, poderosa arma de producció d'energia en un futur no gaire llunyà, ja que recentment els americans han aconseguit donar un sentit econòmic a la fusió en constatar que l'energia alliberada en la fusió és superior a la necessària per descompondre la molècula en àtoms i fusionar-se entre ells fins a arribar al gas noble heli.

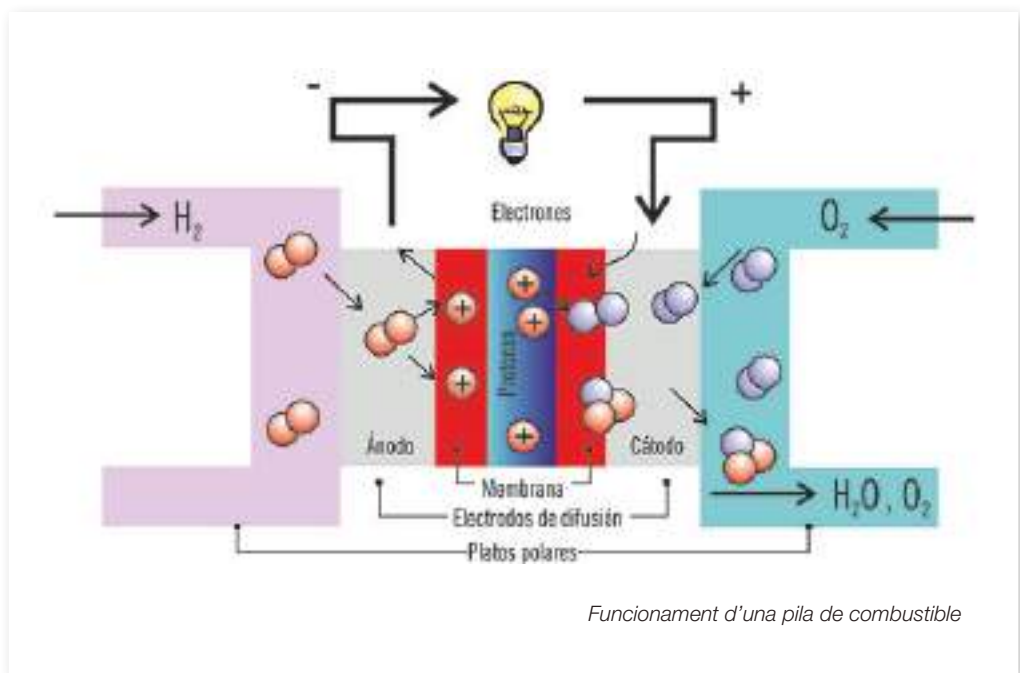
Últimament també deueu haver llegit sobre l'acord dels governs per construir un gasoducte per transportar hidrogen de Barcelona a Marsella, que se suposa que també podrà transportar gas natural.

L'hidrogen d'aprofitament industrial es pot obtenir en un procés en el qual intervinguin combustibles fòssils (carbó, fuel, gas natural) o bé que en el seu procés d'obtenció s'aprofitin energies renovables (eòlica, hidroelèctrica o fotovoltaica). Mediambientalment, aquestes energies renovables són les que donaran hidrogen verd, és a dir, un resultat sense emissió de cap gas contaminant a l'atmosfera.

Les marques de cotxes asiàtiques han començat a introduir lentament la pila de combustible productora d'hidrogen per substituir els combustibles actuals, gasoil i gasolina. El residu de la combustió és vapor d'aigua. Per obtenir aquest hidrogen, la pila, mitjançant un corrent elèctric generat entre dos elèctrodes, descompon l'aigua en hidrogen i oxigen (electròlisi) i genera un corrent elèctric que se separa per una membrana. S'allibera hidrogen per produir al motor l'efecte contrari: reaccionar amb l'oxigen de l'aire entrant i alliberar l'energia necessària per a la tracció del vehicle i emetent vapor d'aigua pel tub d'escapament.

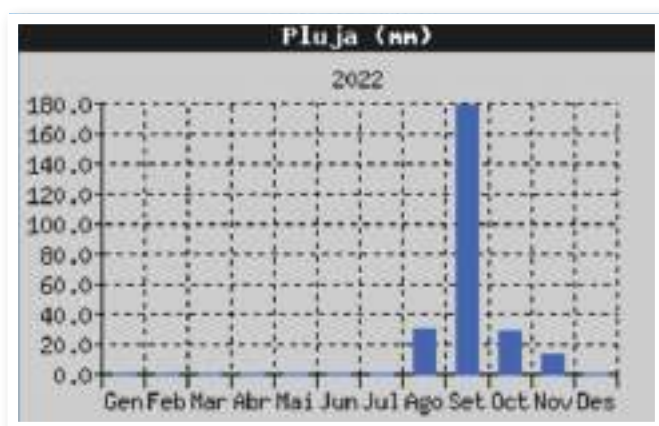
Com a conclusió, l'hidrogen verd ha de ser un combustible de futur si es vol preservar el medi ambient. Estem vivint, però, una contradicció energètica per motius bèl·lics i polítics, ja que es dona vida a velles centrals nuclears que es volen fer passar per fonts d'energia verda i s'estan recuperant centrals tèrmiques de carbó i fuel, grans contaminants amb gasos d'efecte hivernacle davant la manca del gas natural rus a Europa.

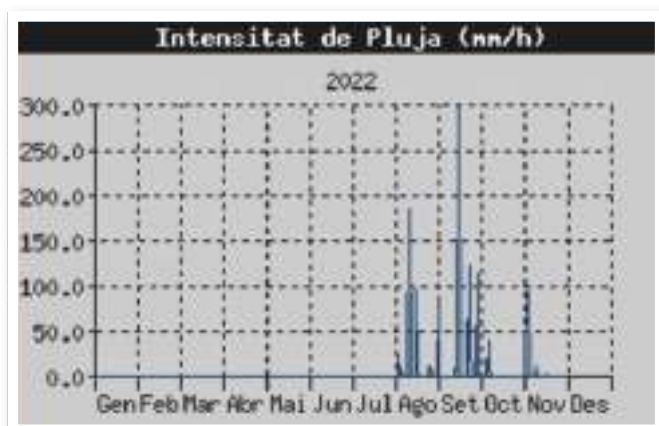
Els arbres dels carrers de Vidreres

Els arbres urbans poden ajudar a adaptar-nos als efectes del canvi climàtic

Aquest estiu hem patit alguns dels efectes del canvi climàtic, com són l'increment de la temperatura global, onades de calor i irregularitat de les precipitacions. S'han acumulat més de 70 nits tropicals, tot convertint l'estiu del 2022 en un període de calor molt llarg. I hem tancat el 2022 essent l'any amb les temperatures més altes mai mesurades.

Gràfic dades de pluja en mm per mesos, any 2022

Gràfic on es representa la intensitat de pluja caiguda en mm/h.

Moure's pels carrers de Vidreres en hores d'insolació ha estat feixuc i la falta d'ombres ha reescalfat l'asfalt, calor que s'ha dissipat durant la nit fent augmentar la temperatura ambiental. Per mitigar aquests efectes, els espais verds urbans són imprescindibles; de fet, els ODS 2030 preveuen la presència de vegetació a les poblacions com una prioritat. La presència de vegetació canvia, a escala local, el balanç energètic del clima, causa variacions en la radiació solar que arriba a la superfície, en la velocitat i direcció del vent, en la temperatura ambiental i en la humitat de l'aire. La ubicació estratègica d'arbres pot ajudar a refredar l'aire entre 2 i 8 graus centígrads, i així reduir l'efecte "illa de calor urbana".

A més, permet amortir el soroll, variar la composició atmosfèrica augmentant la producció d'oxigen, retenint pols i absorbint gasos tòxics; també protegeix el sòl i millora la qualitat de l'aigua, contribueix a la conservació de la biodiversitat i al benestar psicològic. Els arbres i les àrees verdes milloren la infiltració de l'aigua, en regulen el flux, i són rellevants en l'augment de la biodiversitat urbana, atès que proporcionen hàbitat, aliment i protecció a plantes i animals.

Vidreres és un municipi envoltat de camps i boscos, i disposa de zones verdes dins el nucli urbà, tot i això, alguns carrers estan molt exposats a la radiació solar durant els mesos de calor. Fa pocs anys es van treure espècies d'arbres que generaven força ombra a l'estiu i es van substituir per arbres menys frondosos, que actualment no protegeixen eficaçment de les altes temperatures. És clar que calien canvis, perquè alguns arbres estaven molt deteriorats, però em pregunto si les espècies plantades són les més adequades per mitigar l'augment global de la temperatura.

He fet una petita cerca sobre les espècies d'arbres que trobem en espais verds i carrers del nucli urbà, i alhora investigant-ne els avantatges i inconvenients d'alguns. No és una cerca exhaustiva ni completa, i està basada en l'observació, la identificació d'espècies i la recerca de les seves característiques mitjançant diferents fonts d'informació.

El resultat es presenta en forma de fitxa de cada un dels arbres identificats, que inclou el nom comú, el nom científic, una descripció, i una o més fotos.

Amplia la informació escanejant el QR

Agnès Oliver

Situació: Carrer Catalunya, números 40-44
Nom comú: Magnòlia
Nom científic: *Magnolia grandiflora*

És un arbre de fulla perenne, amb les fulles grans i lluent. És una espècie gran que pot arribar als 25-30 metres d'alçada. La flor és espectacular, blanca i molt gran. El fruit té forma oval i és semblant a una pinya. És de creixement lent i té la copa en forma de piràmide. No és una espècie que faci gaire ombra, però és decorativa, sobretot durant la floració.

Situació: Carrer Catalunya, plaça Selva i Prudenci Bertrana
Nom comú: Morera
Nom científic: *Morus alba* i *Morus nigra*

La morera blanca o la morera negra és molt valorada perquè és de creixement ràpid. Fa molta ombra. És una espècie mitjana, pot arribar a uns 15 m d'alçada. Les seves fulles són molt característiques, grans i ovades, sovint irregulars. Es poden sovint a fi d'evitar que faci fruit, ja que aquest es fa en branques de més d'un any. Existeixen uns exemplars que no donen fruit. És resistent a plagues i malalties. És tolerant a la plantació en zones pavimentades, però les seves arrels poden afectar aquest paviment.

Situació: Carrer Vidal i Barraquer, plaça Narcís Monturiol
Nom comú: Catalpa
Nom científic: *Catalpa bignonioides*

És una espècie originària dels Estats Units. Té les fulles grans i amb forma de cor. Arriba a créixer fins a 15 m d'alçada, té una capçada àmplia. Les flors són blanques i vistoses, amb forma de trompeta, agrupades en grans panícules dretes. Fa un fruit allargat i fi. És bastant resistent a les malalties i plagues. Suporta bé la sequera. Afecta moderadament el paviment. Pot ser irritant o provocar al·lèrgies cutànies.

Situació: Plaça Joaquim Llucià i Olivet
Nom comú: Til·ler
Nom científic: *Tilia platyphyllos*

Arbre caducifoli de fins a 30 metres d'altura. Tronc dret amb protuberàncies i brots. Té el fullatge dens i un creixement moderat. Les fulles i les flors són aromàtiques. Pot viure entre 20 i 50 anys. És intolerant a la sequera i prefereix sòls humits, tot i que no suporta l'aigua estancada. Té l'avantatge de fer una ombra àmplia i olorosa.

Situació: Carrer Carles Rahola, carrer Orient, Pavelló, riera Rec Clar, Parc Mas Flassià
Nom comú: Plataner
Nom científic: *Platanus x hispanica*

Anomenat també plàtan, plàtan comú o plàtan d'ombra. És un arbre caducifoli de gran talla amb la capçada ampla i densa, ideal com a arbre d'ombra. Creix relativament ràpid i té una vida llarga. El pol·len que desprèn durant la floració té l'inconvenient de provocar al·lèrgies. El mètode de poda és clau per impedir que emmalalteixin i que a l'estiu ofereixin una bona ombra. L'època més adequada per fer la poda és a final d'hivern i principi de primavera.

Situació: Carrer Costa Brava, carrer Federico Garcia Lorca
Nom comú: Liquidàmbar
Nom científic: *Liquidambar styraciflua*

Arbre de fulla caduca i mida mitjana o gran, originari d'Amèrica. A la tardor les seves fulles passen del verd a vermell, groc, escarlata i violaci. Fa una olor suau i agradable. És molt apreciat com a planta ornamental en avingudes, parcs i jardins. Té un creixement lent al principi. És molt resistent i no necessita gaire manteniment. No cal podar-lo, però és convenient eliminar-ne les branques mortes.

Infància i pantalles

Actualment, una de les preocupacions més generalitzades de les famílies i de la comunitat educativa és l'ús i abús de les pantalles que fan els infants i adolescents. Quan parlem de pantalles ens referim als dispositius mòbils, les tauletes, els ordinadors, les consoles i la televisió. Aquestes, són fonts innegables de coneixement, i podem trobar, en el seu ús, beneficis a diferents nivells. De totes maneres, el que preocupa són els efectes negatius que poden tenir a nivell de salut física, de neurodesenvolupament i a nivell psicològic.

En aquesta ocasió parlarem dels riscos que s'associen a l'ús de les pantalles, dels signes d'alerta que ens poden ajudar a detectar si hi ha una addicció, i d'algunes recomanacions per franges d'edat per disminuir-ne l'ús i així fer un acostament al món digital de forma més saludable.

Hem de tenir en compte que els infants no són digitals sinó que és el món que els envolta que és digital.

En primer lloc cal tenir en compte que l'exposició a les pantalles té efectes sobre la salut en aquestes tres vessants:

- **Desenvolupament físic** (s'afavoreix un estil de vida sedentari i una alimentació menys saludable, fet que es tradueix amb sobrepès, major risc cardiovascular, problemes musculoesquelètics i s'associa a trastorns del son i cefalea)
- **Desenvolupament cerebral** (dificultats d'aprenentatge, efectes negatius en l'adquisició del llenguatge i menor capacitat lectora als 6-7 anys)
- **Salut emocional** (addicció, estrès, irritabilitat, aïllament social, simptomatologia depressiva, trastorns de conducta, agressivitat i problemes de conducta).

A part de tots aquests efectes, podem dir que el major risc que tenim quan parlem de pantalles és **l'addicció**. El neurotransmissor anomenat dopamina hi juga un paper molt important. Els estímuls com l'excés de moviment, els llums, sons i colors fan que es segregui dopamina. Aquesta substància està relacionada amb la gratificació immediata, amb el plaer i amb l'efecte de recompensa, factors que són determinants en les addiccions. Així, quan engeguem el mòbil, esperem que hi hagi missatges, vídeos, continguts que ens agradaran i així rebem la recompensa instantània. I el mateix passa amb les pantalles dels videojocs, amb els likes de les xarxes socials, i amb els dibuixos, vídeos i jocs infantils a través de la pantalla de l'ordinador o la tauleta.

Signes d'alerta

- Quan apagues o li retires la pantalla, s'enfada molt
- Reclama el mòbil o una altra pantalla davant situacions noves o quan s'ha d'estar quiet uns minuts o una estona
- No gaudeix de les activitats jugant tot sol sense pantalla
- A l'aire lliure, amb bicicleta o patinet o corrent, va d'un lloc a l'altre molt ràpid, xocant, buscant el contacte violent (més del que és normal en els infants) No està quiet ni atent quan li expliques un conte, o quan ha de llegir o fer deures
- Dificultats de concentració
- Xumet digital: calmar-se només quan li donem la pantalla
- Ansietat i irritabilitat persistent
- Aïllament social
- Canvis bruscs en el rendiment escolar provocant una davallada a nivell acadèmic.

Les recomanacions i normes generals que els experts aconsellen seguir són:

Dels 0 als 3 anys

Cap pantalla.

Per créixer adequadament, necessiten desplegar tots els seus sentits a través de la interacció amb els altres i amb l'entorn que l'envolta. Necessiten desplegar les seves habilitats motrius: caminar, córrer, saltar, enfil·lar-se, etc. Que se'ls parli, se'ls hi expliquin contes i històries, jugar amb tot tipus de material que estimuli la creativitat i la imaginació. Viure experiències riques, plenes i significatives per a l'infant. L'absència d'exposició als dispositius digitals en els primers anys de vida no té cap efecte negatiu, ni a curt ni a llarg termini.

Dels 4 als 6 anys

Molt limitada i sempre acompanyada (menys de mitja hora diària). De fet, hi ha autors que recomanen l'exposició a les pantalles a partir dels 6 anys i de forma molt moderada. Recordem que la pantalla és quelcom passiu i que pot fer que es perdin d'altres experiències en el seu entorn real.

Posar el límit en un episodi, en el qual prèviament haurem supervisat el contingut, i no posar tant el límit en el temps això fa que el contingut tingui un principi i un final i, per tant, sigui més senzill posar aquest límit.

Dels 7 als 12 anys

Increment progressiu i supervisat (menys d'una hora diària). Un aspecte que es pot tenir en compte és la de poder pactar quin és el contingut que es mira i durant quan de temps, fer-los participants d'aquestes decisions també els ajuda a prendre consciència de que cal establir uns límits clars i sans.

A partir dels 12 anys

Un màxim de dues hores en total comptant tots els dispositius i donant més autonomia però amb unes pautes bàsiques i amb el requisit que els pares coneguin el contingut al que s'accedeix.

Algunes de les recomanacions generals que es poden aplicar a les diferents franges d'edat són:

- Ús en espais compartits, mai a l'habitació o deixant al nen o nena sols.
- Supervisió dels continguts, evitant la violència, el sexe, el consum de substàncies. Fer un acompanyament podent parlar dels continguts.
- Horaris. Mai abans d'anar a dormir ni a primera hora del matí només llevar-se.
- Realitzar una tasca a la vegada. No aprofitar quan el nen o nena està dinant, o mentre està fent els deures, o mentre la resta de família està reunida parlant.
- No utilitzar les pantalles com a premi per haver fet alguna cosa.

- Com a adults, no tenir el mòbil a la vista sempre que estem amb ells
- Proposar activitats i realitzar-les conjuntament

Com a reflexió final, sabem que aquesta hiperconnexió preocupa a les famílies i a tota la comunitat educativa però nosaltres com a adults i com a referents que oferim un model als nostres infants i adolescents, també ens hem de preguntar: Quin model els estem oferint? Com a adult, quina és la meua relació amb les pantalles?

Bibliografia utilitzada

- Manifest a Barcelona sota el títol *Manifest Infància i Pantalles 0-6* (extret de *Diari de l'Educació*, del 9 de Maig de 2022)
- *La fábrica de cretinos digitales* (2020). Michel Desmurget. Editorial Península. De 0 a 3, res de pantalles? (2020). Anna Ramis Assens

Recomanacions de llibres sobre educació digital per a famílies

- *La fábrica de cretinos digitales: Los peligros de las pantallas para nuestros hijos* (2020). Michel Desmurget
- *De 0 a 3, res de pantalles?* (2020). Anna Ramis Assens
- *Educar sin pantallas. Comienza a dar un lugar sano a las pantallas en la vida de tus hijos* (2021). Prada Gallego, Marta
- *El seu primer mòbil. Bones pràctiques per a la família digital* (2020). Gerard Vilanova Godoy
- *La generación like. Guía práctica para madres y padres en la era multipantalla* (2021). Javier López Menacho.
- *Habla con ellos de pantallas y redes sociales* (2021). Alicia Banderas
- *Del Padre al iPad: familias y redes en la era digital* (2019). José Ramón Ubieta, Ramon Almirall y Fina Borràs.
- *Tsunami digital, hijos surfers. Guía para padres que no quieren naufragar en la educación digital* (2017). Juan Martínez Otero
- *Generación 4C. Todo lo que necesita saber de sus hijos con ADN* (2018). Helena Guasch.

Vitraris i la Via Augusta

Els romans, per facilitar els moviments dels seus exèrcits, correus i mercaderies, van construir una xarxa de veritables autopistes que comunicaven tots els extrems de l'imperi amb la seva capital, Roma. Una de les principals era la Via Augusta, de Cadis a Roma, documentada amb als vasos Apol·linars. Quatre gots de plata de forma cilíndrica trobats a les termes de Vicarello l'any 1852, els tres primers, i el 1863, el quart. A cada un d'ells hi ha escrit, a quatre columnes separades per pilars jònics acabats en capitells corintis, l'itinerari de Gades a Roma amb l'enumeració de 106 mansions i les distàncies intermèdies en milles romanes. Aquestes àrees de servei, descans i manteniment podien coincidir amb una ciutat, un poble o una vil·la al costat de la via, separades uns 25 o 30 km, distància per recórrer en una jornada.

Itinerarium Gaditanum

Aquis Vocontis - Seterras - XV

Tothom està d'acord amb la situació de Gerunda i Dertosa, però amb Aquis Vocontis i Seterras hi ha diversitat d'opinions entre els historiadors i arqueòlegs professionals. Per majoria, sembla que podien situar-se a Caldes de Malavella i a Hostalric. I separades quinze milles romanes, uns 22,2 km, distància que pràcticament és la mateixa que els 22,4 km que surt en un itinerari a peu simulat al Google Maps.

Pel nord o pel sud de l'estany de Sils

Aquí és on hi ha més diversitats d'opinions i discrepàncies entre els acadèmics que han publicat sobre aquest tema. La variant pel nord de l'estany aniria des de prop de Caldes de Malavella cap a Mallorquines i deixant a l'esquerra Sils i Maçanet de la Selva arribaria a Hostalric. Fins ara no he trobat cap publicació on surti una troballa de restes arqueològiques romanes pels voltants d'aquest itinerari ni cap document que serveixi de prova d'aquesta hipòtesi.

La variant pel sud de l'estany surt de Caldes de Malavella pel carrer Major passa a prop de l'ermita de Sant Maurici, on hi ha el castell de la Malavella. Des d'aquí es dirigeix a Vidreres, entra pel carrer del Picornell i surt pel carrer de Maçanet. Creua el pla de Vidreres en direcció a Can Cartellà Nou i cap a Maçanet de la Selva, on hi ha les restes de la vil·la romana de l'Hort d'en Bach. Surt del poble passant pel peu del

turó de Sant Jordi, al damunt del qual hi ha el castell de Torcafelló. Després de Martorell de la Selva travessa la riera de Santa Coloma i arriba a la vila i al castell d'Hostalric. Un camí amb una topografia i geologia molt bones.

Vitraris vil·la romana

Només amb el llatí que vaig estudiar a batxillerat, el nom de Vitraris em sona a origen romà. També he trobat una altra població amb un nom que té relació amb el vidre. L'actual Verrès a la vall d'Aosta, al nord de la península italiana, coneguda com a Vitricium en temps dels romans, i al peu de la Via Augusta.

I a Vidreres, a la casa del carrer Nou n. 16, on fa un segle les monges Vedrunes feien de mestres de noies, tenim en un racó del terra de la sala principal al primer pis trossos d'un mosaic d'origen romà, sense cap mena de dubte, semblant a altres que s'han trobat a Itàlia, França i Espanya.

Mosaic al carrer Nou 16

F Coello 1851 GERONA

Vidreres 2022

Conclusions i propostes

Sembla que la variant sud guanya per 2 a 0 a la variant nord. Pel sud tenim dos llocs amb restes romanes a peu del camí. La Via Augusta travessava el centre de l'actual poble de Vidreres. Cal estudiar la possibilitat de recuperar i reconstruir el mosaic romà. I també fer un agermanament amb la població de Verrès.

Un 2 de febrer de 1956

Rosa Maria Masnou

El dia 1 a la nit bufava una tramuntana que es deixava sentir com un udol de llop. Era una nit freda. Jo tenia 11 anys, la mare passava per l'habitació per abrigar-me i a donar la besada de bona nit.

“No et descotxis, que fa molt fred!” (es deia que per sota les portes hi passava el gat amb la cua dreta).

L'aire entrava per tot arreu. Aquell dia matàvem el porc, recordo que el matador no podia fer córrer els dits... De la mateixa fred, els ganivets quedaven glaçats i la mare els tirava aigua calenta.

Era el dia de la candelera i jo feia 11 anys, el pare em portava cada any un ram de flors buscades. Aquell any no va poder ser, d'avui per demà tot va quedar mort. Els codonyers, que tants bons fruits donaven i bonics, eren igual que les oliveres, va quedar tot esberlat i la saba que hi havia dins eren trossos de glaç.

I els ocellets i els altres animalons, feia pena veure'ls en qualsevol racó amagats. Tot era mort al nostre voltant. Els pares només cercaven llenya per fer foc, que escalfàvem el nas i glaçava l'esquena.

A la iaia Pepeta la senties rondinar tot dient que era una mala astrugància que ens havien tirat. Que si pobre del poll que no fos sota la lloca. I el pare deia tot rient: “Pobra lloca, si no té plomes”.

El fred no va donar treva durant 23 dies. Van ser molt durs. Tot va quedar cremat, no s'havia vist mai una fred així. Corria un acudit que deia que ens ho enviava Stanlin i en Franco li deia: “No els mataràs pas perquè jo els tinc de cara al sol”.

Nosaltres teníem un pastor que era de Pardines i es quedava a dormir a casa. Li donàvem flassades, ja que al vespre, un cop tancat, entrava a casa a fer vida amb nosaltres i sempre hi havia un plat de sopa.

Llavors la mare ens preparava bosses d'aigua calenta i ens les repartia per anar cap al llit.

No vàrem saber mai més què se'n va fer, d'aquell pastor, va marxar sense dir adeu. Però sí que podíem dir que era una bona persona i que va trobar a Caulès l'hivern més cru que ens podem imaginar.

A casa pensem que es va espantar de la fred.

El Màgic Món del Tren

En aquest número tan especial d'*El Rec Clar*, m'agradaria explicar-vos una cosa diferent sobre els viatges en tren. És una altra manera de viatjar, viatjar des de la comoditat de ser a casa. Fa pocs dies vam estar passejant amb la meua dona pels voltants de Vic, i gràcies a Google vam trobar el museu MÀGIC MÓN DEL TREN, cosa que no m'esperava. Crec que és molt desconegut per a moltíssima gent de Catalunya.

El museu es troba al municipi de Santa Eugènia de Berga, comarca d'Osona, molt a prop de la capital de la comarca, Vic, envoltat d'un gran marc de llocs d'interès històric, cultural i turístic.

Vaig quedar al·lucinat de la magnitud de les instal·lacions i la gran col·lecció que s'hi allotja. Aquest tipus de col·leccions privades no es veuen gaire pel món, de veritat, ni en quantitat ni en qualitat.

Tota aquesta bogeria va sortir de la imaginació de Josep Arumí, Maria Àngels Isern i els seus dos fills, Albert i Guillem, cap a l'any 2000. Aquesta família d'empresaris explota el negoci d'hostaleria familiar al costat del museu, el restaurant L'Arumí. L'any 2005 s'hi van sumar en Josep i la Dolors, amics seus, que ràpidament es van apuntar a l'aventura i van començar la maqueta que podreu veure al segon pis, que han trigat 7 anys a construir-la.

Des del 1984 fins avui ha reunit una gran col·lecció de trens d'escala HO (1:87) així com altres peces d'escala 1 (1:32). Un *hobby* personal que primer els va portar a situar als baixos de casa unes vitrines on mostraven una part de la col·lecció i dues maquetes HO.

Una recreava el món del ferrocarril de vapor amb via M; l'altra se centrava en el ferrocarril de tracció elèctrica amb via K i C. Però la il·lusió per fer créixer la col·lecció va anar a més, i el 2011 obria les portes del museu Màgic Món del Tren.

El nom, Màgic Món del Tren, el van posar pels grans records que es reparteixen al llarg de la maqueta de les seves pròpies experiències i

viatges, és un món irreal-real a la ment dels seus creadors.

El museu consta de tres plantes. A la planta baixa, hi trobareu una gran col·lecció de trens, on s'exposen més de 750 locomotores i 3.500 vagons en escala H8, classificats per països. A la banda esquerra hi ha una gran col·lecció de soldats de plom, molt ben distribuïts. Al fons hi ha una habitació amb una exposició de clics de Playmobil.

Al primer pis l'enorme maqueta en forma d'U ocupa una superfície de 250 metres quadrats de la marca Märklin, escala HO. Sumen un total de més de mil metres lineals de vies i en la seva construcció es van invertir més de 15.000 hores de treball. La circulació de trens és molt variada, està formada per models de totes les èpoques i companyies ferroviàries. Hi ha representats tres tipus de tracció: vapor, elèctrica i dièsel. Els trens en circulació són 65 i hi ha un parc de 70 locomotores. Tot es controla per ordinador —quatre—. Hi ha repartits 650 edificis, 2.000 punts de llum, 920 vehicles estàtics i 10 vehicles motoritzats. A part, hi ha 8.000 personatges, tots caracteritzats al seu entorn particular amb els seus ambients. Un món màgic.

Una de les parts estel·lars de la visita és quan tota l'habitació es converteix en un pas del capvespre al vespre i posteriorment clareja. Tot l'entorn es configura amb la màgia de les llums sobre tot aquest país màgic.

A la segona planta hi ha el GRAN TREN, la gran maqueta d'escala 1 (1:32). És la maqueta interior més gran d'Europa del sud, està ubicada l'exposició de la col·lecció particular de trens d'escala 1 (1:32) de Josep Arumí i de Josep M. Dot Bres. A part, la paret d'aquesta col·lecció de trens a diferents escales de Jordi Garreta, podeu veure també quadres de trens antics d'Espanya, estacions o accidents.

Informació dels horaris:

De dimarts a divendres: amb reserva prèvia (93 883 51 30 / magicmondeltren@gmail.com) Dissabte, diumenge i festius: matí, visita guiada a les 11 h, i tarda, visita guiada a les 16:30 h.

Veïns d'Aiguaviva Parc a Camprodon

El passat dissabte 26 de novembre de 2022, veïns del barri d'Aiguaviva Parc van fer una sortida per visitar i passar el dia a Camprodon!

Aquesta excursió es va dur a terme per fomentar l'acostament de veïns de la nostra població i gaudir d'un gran dia entre amics, visitant el poble de Camprodon, botigues, comerços, carrers, monuments, l'església, el monestir...

En arribar al poble van esmorzar. Tot seguit, van visitar els diferents punts d'interès trobats al poble. Al migdia, van gaudir tots plegats d'un gran àpat i un gran moment entre rialles i alegries!

Al final del dia, van sortejar una panera i un pernil entre tots els participants. Enhorabona a l'afortunat! Des de la sortida d'Aiguaviva Parc, a les 08:00, fins a les 19:30, quan l'autocar els va deixar al punt de trobada del local social, tots els participants van passar un dia fenomenal!

Volem agrair la participació de tots els veïns i totes les veïnes en aquesta excursió!

EL MÓN ÉS MASSA BONIC PER VEURE'L DES DE CASA! SURT I DES-COBREIX-LO!

Descarrega't aquí la versió interactiva del **Rec Clar**! Amb continguts extres i més info!

Especial 25 anys

100

